

Příloha 1 – Záznamový arch

2024 - Kubrová		pozorovací arch		Hodnocení ve výuce OV	
Třída: G.A (1.hodina)	Počet dětí: 22	Vyučující:	Datum: 21.2.2024	8:55 - 9:40	
Předmět: OV / sedí ve skupinách ale v běžném uspořádání třídy			Téma hodiny: Demokracie		
Použité výukové materiály (učebnice, pracovní sešit, pracovní listy,...): prezentace od žáků			Cíl hodiny: žáci vysvětlí rozdíl mezi demokratickým a autoritářským režimem		

Fáze a čas	Aktivita učitele/aktivita žáků	Způsob hodnocení Metoda/technika/nástroj	Aktéři hodnocení (žák, učitel, spolužák)	Výroky	Poznámky
8:55	učitel se ptá jak se měli				
9:00	prezentace - učitel přiděluje role (časomíra)	kritéria?	učitel nastavil, spolužák hlídá	"Ja jsem prezentaci dělal ještě ráno" U: "Tak to bude určitě lepší" U: "Libilo se mi, že jste si vymysleli vlastní řešení ale nešlo se mi, že jste se domlouvali během prezentace." U: "Můj jsem tu prezentaci dělal věna." U: "Tak vidíte, že se to mungladi" U: "Jak probíhala ta spolupráce?" U: "Samí se hodnotí", "Můj jsme si nestihli říct kdo kdý máme!" U: "Aha, tak to do přístě budete muset zlepšit!"	jsou nervozi => učitel je uklidňuje a upozorňuje je at' ignorují kritérium času
9:05	otázka od skupiny pro záby	spolužáci reagují na návrhy skupiny	žáci (učitel v roli moderátora)		žáci kritizují spolupráci a učitel zděračuje, proč se spolupráci učí
9:05	konc prezentace	potěse (vynucev) učitel požaduje ZV	učitel vyběhl, žáci hodnotí		za zpětnou vazbu děkuje a komentuje svůj nástroj
9:10	ZV	hodnocení i za hodnocení	učitel hodnotí hodnotiči spolužáky U: "Super. Díky, to je pravda."		
9:13	ZV	slavně hodnotí podle předem daných kritérií	učitel hodnotí technickou stránku prezentace		
9:16	ZV	sebehodnocení	učitel vyběhl, žáci se hodnotí samí (první leader a pak každý člen)	U: "Já jsem..." U: "Aha, tak to do přístě budete muset zlepšit!" U: "Já jsem..." U: "Aha, tak to do přístě budete muset zlepšit!"	Učitel upozorňuje, že by přístě bylo potřeba se více zaměřit na fakta a méně na vlastní názory

Čelá 3 větiny?
Nehodnotiči zpětná vazba?
Popisný jazyk?
Konkrétní rady k dosažení cíle?

Učitel dáva důvody a pak se ptá "Dvojka je lepší?"
Učitel se na 2-3 kritéria z nich

Fáze a čas	Aktivita učitele/aktivita žáků	Způsob hodnocení Metoda/technika/nástroj	Aktéři hodnocení (žák, učitel, spolužák)	Výroky	Poznámky
9:18	výklad	potvrzuje + doplňuje "Ano..."	učitel	U: "Máme dvě monarchie, víme to?" U: "Ne, víme, že jo..."	
9:21	výklad				učelka ani 3 větiny
9:22	výklad				
9:25	zápis a prezentace	upozornění?	učitel chodí kolem a ukazuje prstem do sešitu nebo se doplňuje jednotlivci	U: "Odkud je ten páč?" U: "2 Dubaje!" U: "Hele ne, ze Saudské Arabie"	=> mohl se aseptat ostakních nebo je navést
9:27	anketa - "kdo by si přál v ČR monarchii?" žáci se ulasí a hlasují a zdůvodňují svou volbu	učitel slavně opravuje a doplňuje důvody proč monarchie, proč republika	učitel	U: "Jeste je nevýhodné že krali nemohou celé země" U: "A jak bys to teda viděl?" U: "Táča by třeba Horaně vládl někdo jiný" U: "No třeba" U: "To by teda byl avláčkův systém"	=> odpovědnost za své učení?
9:30	zápis	"David, jdem..."	učitel opravuje chování žáků, který zapíše, ale už jej dá nekontrolyje	U: "To by teda byl avláčkův systém"	
9:31	reflexe				
9:34	Skupinová práce - tvorba systému vlády (navrhují systém co potřebují k tomu systému)			U: "Já bych se k tomu učitel ještě doplat David..."	=> učitel dáva prostor diskusi
9:38	ZV (reflexe společná)	diskuze	učitel - žák	učitel se ptá na vysvětlění a doplňuje se přič. "zapínání ústka..."	=> nestihla se

sedi v normálním rozložení

2024 - Kubrová		pozorovací arch		Hodnocení ve výuce OV	
Třída: 6A (2 hodina)	Počet dětí: 20	Vyučující:	Datum: 26.2.2024		
Předmět: OV		Téma hodiny: Kontext + stativ systémů			
Použité výukové materiály (učebnice, pracovní sešit, pracovní listy,...): test, prezentace skupiny		Cíl hodiny: zopakovat stativ systémů a uzavřít téma			

Fáze a čas	Aktivita učitele/aktivita žáků	Způsob hodnocení Metoda/technika/nástroj	Aktéři hodnocení (žák, učitel, spolužák)	Výroky	Poznámky
8:55	zadáni testu (bodové hodnocení test)			V: "Poslední otázka je jen váš pohled, nemusíte to být špatně." Ž: "když bude ten test špatně, můžu si ho opravit?" U: "Máš cíl je abys to uměl, je abys měl špatně známky. Ale musíš přijít sám." Ž: "A za co jsou jako měli známky v minulým pololetí když jsem psal jeden test?" U: "Vždyť jsem dělal nějaké aktivity, tak za mě." U: "Víte, že budu odčítat. Ale je to jednodušší" * za určitou odpověď	
9:01 9:02	procházejí otázky v testu test	učitel dopomaha žákům navodit otázkami (zároveň hledá slova "monarchie" a on se jí ptá, co mají v Británii, kde vládnou Karol III)			
9:03				Ž: "U té poslední otázky neumím nic říct?" U: "Nemusíš, abys to psal když tam nic nevíš, máš napot. Můžu vám hodnotit va... názor, váš postoj?"	
9:12	dotaz na čas od učitele (kdy stanovena limit na práci)			U: "Dobrá?" * poznat hlava smáem a žákovi, co na něj dlouho kouká = U: "Vidím, že nevězíš je pro vás přijít na vlastní názor." "Naučit se to umí každá opčka ale učo vymyslet..."	

2024 - Kubrová pozorovací arch Hodnocení ve výuce OV

Fáze a čas	Aktivita učitele/aktivita žáků	Způsob hodnocení Metoda/technika/nástroj	Aktéři hodnocení (žák, učitel, spolužák)	Výroky	Poznámky
9:18	prezentace	vrstevnické hodnocení + učitel (opakuje pravidla hodnocení) co si mají rozmyslet v průběhu prezentace (jejich kolegy)	žáci, učitel		
9:24	otázka od žáků pro žáky				
9:25	konec prezentace - začátek hodnocení		učitel, žáci	učitel komentuje děln vystoupení (hodnot) + žáci říkají plusy a minusy "mě se líbilo hezky..."	měli moc krátkou prezentaci (= nesplnili kritérium)
9:26		slovní hodnocení	žákyně	mluví směrem k učitel, ale on ubírá je na skupinu a žáky začem mluvit k nám => hodnotí hodnocení	
9:30	anketa 1) komu už věřdo? 2) komu už věřdo vapo?	anketa? rukou tím, že si udělá takový průzkum		žák říká, že vietnami prodávají dětem cigarety a učitel namítá, že to není fér k vietnámům a žák odpovídá: "Ale já jsem myslel všechno!" U: "Na tohle musíme opatřit."	
9:32	hodnocení prezentace	slovně diskuzí		Ž: hlásí se "Já se chci doptat jak vám dle spolupráce?" U: "Děkuji lůkaši. Jáť probíhala ta komunikace?"	
9:37	sebehodnocení prezentace "Já bych si dala známku?"	slovně (umí odůvodnit proč) chtějí za sebehodnocení a děkuje za spolupráci a za objektivní kritiku	učitel hodnotí známkou	U: "Já by byl váš lídr?" Ž: "Jako byj Egan ale..." U: "Já to komentuji." Ž: "No... vlastně v pohode... a navíc je chytřejší"	
9:38	elocuje správně odpovědi z testu			Ž: "Hráček jsou čas tímže lídr si potídl chci něco prosadit a musel jsem hlasovat." U: "Ale vlastně skoro všechno udělat lídr." U: "Děkuj za to přiznání."	
9:40	hádá se a děkuje žákům				

lavice po skupinách

2024 - Kubrová		pozorovací arch		Hodnocení ve výuce OV	
Třída: 6A (3. hodina)	Počet dětí: 21	Vyučující:	Datum: 6.3.		
Předmět: OV			Téma hodiny: Demokracie		
Použité výukové materiály (učebnice, pracovní sešit, pracovní listy,...): prezentace			Cíl hodiny: Žáci popíší specifika demokracie.		

Fáze a čas	Aktivita učitele/aktivita žáků	Způsob hodnocení Metoda/technika/nástroj	Aktéři hodnocení (žák, učitel, spolužák)	Výroky	Poznámky
8:57	aktivizace	kontrolní otázky		U: "Víte, co se děje ve světě?" Z: "Vypadá facebook." U: "No to jo, ale jak umíšme společensky..." Z: "Jsou volby v Americe?"	NĀKĀ NGZMINLI OPRAVĀNE TESTY
9:00	aktivizace	poznávání, poplácání po ramenu	učitel	U: "Co se děje u nás?" Z: "Tratky." U: "Tratky? Ano, volbe správy..."	
9:03	diskuze o poznávání?	metakognice? poznávání	učitel	Z: "Já jsem třeba poznávala komunisty..." U: "A co se k tomu vedlo?" Z: "My jsme poznávali komunisty a pak jsme šli to mět, proč nám vadí." U: "To mi přijde pěkně to vedle to aniž. Druhá práva."	vypovídá ty kedy se hlásí
9:08	učitel říká téma hodiny a plan hodiny			U: "Co děláte lidé na obrazení?" Z: "Hlásí se." U: "No ale..." Z: "Hlásí se!" U: "To už je lepší!"	připodobňuje demokracii k tomu jak se učí pracovník ve skupinách => hlásí lidi hlasovat o vyhodnění Elen ze skupiny? i "Ne ani ne, proč bych hlásil?"
9:08	učitel s prezentací (Demokracie)		žák	U: "Něže se říká, že vláda lidí. Ale... Každý má právo." U: "S kým se můžou bravit? Kdo to má naplánovat?"	psi se mohlo zeptat proč, nežto na to navázat
9:16	výhled s prezentací (Demokracie)	hlásování "Jsou děti demos?" anketa "kdo si myslí, že by děti mohly volit?" x nikdo			

Fáze a čas	Aktivita učitele/aktivita žáků	Způsob hodnocení Metoda/technika/nástroj	Aktéři hodnocení (žák, učitel, spolužák)	Výroky	Poznámky
9:20	Hra na demokracii na pustém ostrově - probíhá formou diskuse				lidři a lidřiže mají právo s učitelem, začíná jim nastávají v rozdaři popřít s řízení, řeči. Při zasedání je nutné vyhodit z bod, musí se domluvit, kdo to bude (mohou se bravit) => rozvoj argumentace
9:26	začátek hry		učitel obchází skupiny a znovu vysvětluje	U: "Děvejte teď pozor, protože to jsou pokusy." U: "Zděrovadte mi argumenty, proč je vyhodit?"	
9:35	ukončení aktivity	napomenutí?	žák	Lidi: "To tam ale není naplánovat!" Z: "Ano, tak nic." U: "Lod se potopí! Hlasuje za to všichni někdo, vyhodit!" U: "Kdy je vyhodit?" Z: "Hlasuje k zánovu novému." U: "A proč, vždyť to vedle se vylučit" učitelé prosí na odpověď! U: "Kdo...?" Z: "Starou klobása." U: "A proč? Proč je stano?" učitelé prosí na odpověď! U: "Dobrá věřina z nos vyhodit stáři lidi, hrátky a měrným." Z: "Proč? řed dělá prosí na argumenty." U: "Ano sama věřina, je to jo, ale děláte? je ty as máti děláte."	učitel dává upozornění na čas a monitoruje + zapojuje se do diskuse debata se v několika skupinách mění v hádku (nem hlasné ještě při simulaci stáři plat skupinové role...)
9:40					

Proberou to přísti hodinu... žádají zpětňá vztava

Příloha 2 – Rozhovor s učitelem (16.1. 2024)

Mluvčí 1

Ještě vás chci teda ujistit o tom, že ten rozhovor bude anonymní, a tak se to potom projeví i v té práci.

Učitel

Dobře.

Mluvčí 1

Tak moje první otázka je, jak dlouho už učíte na základní škole a s jakými předměty máte zkušenost?

Učitel

Tak já učím na základní škole... učím šest let, a především výchovu k občanství, dějepis a zeměpis.

Mluvčí 1

Dobře. A k tomu by mě zajímalo, jestli během tady té vaší kariéry, jestli jste se někdy účastnil nějakýho školení na téma hodnocení ve výuce, případně na jaký typ hodnocení to bylo zaměřené.

Učitel

Ne.

Mluvčí 1

Ne, dobře, takže můžu to chápat tak, že třeba ani tady ZŠ s váma nikdy neřešila otázku hodnocení?

Učitel

Vím, že ze ZŠ teďka na únor připravuje workshopy, lekce na téma formativní hodnocení. A co předtím, protože já jsem nastoupil do školy v roce 2018, potom přišel covid, že jo, dva roky, takže co já se pamatuju tak žádný školení jako nebylo a bude jenom teďka v únoru, bude výuka.

Mluvčí 1

Dobře. A ještě bych se konkrétně zeptala na zavádění slovního hodnocení, jestli tady z vedení třeba přišel nějaký impuls k tomu, aby třeba známky byly komentovaný nějakým slovním hodnocením, nebo jestli by se nahrazovaly známky takovýmhle hodnocením.

Učitel

Tak co se týče druhého stupně, tak tam vůbec nevím, že by to někdo používal. Myslím, že jedna kolegyně ano, někde, ale de facto se to na druhém stupni nepoužívá. Nevím o tom.

Mluvčí 1

Dobře. A jaký je váš názor na to?

Učitel

Tak mně se slovní hodnocení moc líbí. Sám, určitě si to dokážu představit na tý občance. Výchova k občanství... Jestli patří někam slovní hodnocení na druhém stupni, tak je to Výchova k občanství. Chápu, že matematika, fyzika je potom komplikovanější, ale jasně, kam patří, tak patří do těch humanitních a společenských věd a určitě to vnímá jako pozitivní vývoj.

Mluvčí 1

Dobře, takže dokázal byste mi třeba říct, co by se vám nejlíp hodnotilo tím slovním hodnocením? Teď myslím jako z občanské výchovy? Jaká část té občanské výchovy?

Učitel

No, tak tam se to nabízí, že jo, samo, tam je práce žáků ve skupině, jo, zpětné vazby, jak si dávají žáci, kooperace a další a další, jo... Tam to je jako pestrá škála, co se dá jako výborně slovně hodnotit, tam naopak ty známky jsou překážkou.

Mluvčí 1

Takže když jste rovnou narazil na tu zpětnou vazbu u skupinové práce, jak vy sám osobně poskytnete zpětnou vazbu v průběhu té skupinové práce.

Učitel

Tak já sám k tomu jako vybídnu žáky, aby ji poskytovali a oni jsou tak zvyklí, že už i sami jako se ptají, kdy ta zpětná vazba přijde a kdy jako bude, a to tím, že jsou na to navyklí, když samozřejmě je k tomu vybízím nějakým způsobem a ono je to zároveň jako i baví. Oni si na to nějak zvykli a zase těší na to, že až budou dávat jako zpětnou vazbu. Takže jsou vlastně zvyklí, že je vybídnu já nějakým způsobem, anebo oni si i přejí to, aby ta zpětná vazba byla. Takže je to jako součást té hodiny nebo součást té výuky.

Mluvčí 1

To je super, ale to je dobře, nebo mně to přijde fajn, že jste je takhle naučil.

Učitel

No, mě překvapilo, že je to baví. Já jsem měl z toho obavy, že to nebudou chtít a už jsem narazil, když jsem nastoupil, tak u těch starších osmáků/devátáků, že brali zpětnou vazbu jako, že je někdo uráží nebo takový ty animozity mezi kluci a holky, když ty holky poskytovaly zpětnou vazbu klukům, tak to bylo u těch devátáků první rok tady šílený haló, totálně to nekousali vůbec, no.

Mluvčí 1

To si umím asi představit, no, i jako zpětně jako sama za sebe, když jsem byla na základní škole. A... No a teď, když se teda vrátím zpátky, tak mám ještě jednu otázku, tady k ZŠ, jestli vás k nějakému typu hodnocení teda přímo nějak jako ovlivňuje, směřuje, kromě toho teda, že jste říkal něco o tom školení, co se tady pro vás plánuje.

Učitel

No, tak abych byl upřímný, tak ne, ale ZŠ je skvělá v tom, že dává prostor, jo. Že vlastně se to může takhle dělat a mám v tom volné ruce a je mi to umožněno, no, to si myslím, že není jako běžná věc, že tady v tom, v té metodice ty výjimky mi přijde, že je absolutní

svoboda, jo, a když jsem říkal, že si to takhle jako chci dělat a rád bych to takhle dělal, že mě to baví a že jsou na to určité ohlasy, tak vám nikdo klacky pod nohy nehází. Takže já беру jako to pozitivum, tu svobodu v té metodice. Takhle.

Mluvčí 1

Dobře. Tak jo, a teďko bychom se teda přesunuli k těm hlavním otázkám, které na vás mám. A začneme tím, že se vás zeptám, za co by podle vás měli být žáci hodnoceni ve výuce k občanství?

Učitel

Tak, tak o co nám v té občance jde primárně, jo, samozřejmě těžko můžete hodnotit za názor a za hodnoty, prostě to nejde, že jo, a ani to není žádoucí, ale za tu kooperaci samozřejmě tu kooperaci a hodnotíme, jak kooperují, jak spolupracují, že jo, za právě i za tu zpětnou vazbu, samozřejmě jako. Jsou v tom... Jako zase nemůžete dát někomu pětku za zpětnou vazbu, ale i tam se právě hodí líp to slovní hodnocení. Takže za co je hodnotím, jo: jak spolu spolupracují, kooperují, jak si udávají zpětné vazby, a i za takové jako drobné věci, jako že vidíte, že mají i nějakou jako empatii, že se vlastně učí v té práci, skupinový práci. U skupinové práce tak, že... Berou ohledy nebo chtějí sami od sebe zatáhnout do té nějaké funkce nebo té kooperace i ty třeba nejslabší, jo, a dělají to sami od sebe. Ne, protože jim to ten účel říká, že jo, když to jako vidíte, tak tam právě bude fajn, že dáte někomu jedničku nebo pochvalu, ale napsat to konkrétně potom na konci jako slovní hodnocení, že tohle to dělá ten daný žák a že má, dejme tomu, nějakým způsobem tu empatii a je prostě... Nějakým způsobem chce kooperovat sám od sebe, ne proto, že mu to někdo říká ale že se na to cítí, jako že to je on atd.

Mluvčí 1

Takže tohleto...

Učitel

Tohleto. Samozřejmě tam máme, že tam hodnotím i nějaké znalosti, jo. Testy dělám.

Ale teď jako ta srážka, že jo, testování – klasika, to já používám a potom je ta druhá fáze, a to je právě ta práce v těch skupinách – to, jak kooperují, spolupracují, mají tam nějaké funkce, nějak jako sdílí, jak jsou schopni dělat kompromis atd., no.

Mluvčí 1

Takže v tomhle vnímáte omezení vlastně těch známek?

Učitel

Je tam to omezení, nemůžete dát někomu pětku, že nespolupracuje nebo asi by to šlo a bylo by to... Bylo by to zvláštní, no. A myslím, že většinou by to nebylo ani žádoucí.

Mluvčí 1

A pohybuje se vaše spektrum známkování na celé té škále?

Učitel

Na občance? Ne, to nejde. Teda, abych se... Když máme testy, třeba, když se píše test v sedmé třídě, kde je komplikované téma, které se zabývá tím, jak funguje český politický

systém, tak se stane, že někdo z toho testu dostane pětku, že jo. Tak to jsou docela komplikovaná témata, a když je to tradiční písemný test, tak tam teda, takže já bych si vymýšlel, ano, vlastně, ano.

Mluvčí 1

Dobře, a máte nějak rozdělený, co ty jednotlivé známky jako znamenají? Máte je nějakým způsobem jako pojmenovaný?

Učitel

Ne, to nemám, ne, nemám.

Mluvčí 1

Dobře.

Učitel

Tam je to v rámci, že jo, tak v rámci školy online máte konkrétně, že jo, ty test a písemka a písemná práce a čtvrtletka, skupinová... skupinová práce, práce v hodině. Tak takhle jakoby.

Mluvčí 1

Jakoby, jo, takhle je máte jako zaškátlkovaný...

Učitel

To tam je, to tam je samozřejmě, ale jakoby samozřejmě ta síla té známky je stejná, jak z testu, tak za práci v hodině, tak za skupinovou práci a tak dál, za výstup...

Mluvčí 1

Takže třeba je nemáte pro ně rozdělený, jako já nevím, že třeba jednička je, pracuje a pětka je třeba jako nespouprcuje.

Učitel

To ne, to ne. To nedělám.

Mluvčí 1

Dobře. Tak by mě potom zajímalo, kolik těch známek žáci v průběhu pololetí asi tak dostávají a za co je hodnotíte těmi známkami?

Učitel

Tak záleží jako jaké pololetí a u jaké třídy. Třeba... Průměr třeba šest známek? Šest známek. Z toho můžeme říct, že jsou dvě známky jako klasický test... Ke znalosti... jako ze znalosti. Plus nějaká analýza, rozbor nějaké události, rozbor našeho systému politického, společenského atd. No a potom jsou teda ta skupinová práce, výstup, práce v hodině... I písemná práce, že tam jako nějaké zamyšlení a nazvu to, jako, že mám jako písemná práce, tak to беру tak, jako že je to zamyšlení nad nějakým tématem, no.

Mluvčí 1

Můžu se zeptat jenom, z čeho, jak probíhá ta analýza? Jenom tak jako pro zajímavost, ta analýza...

Učitel

Záleží, záleží jakoby, čeho máte na mysli, třeba rozbor, například máme náš systém, že jo, který je nějak pojmenovanej, nějaká demokracie, která je zastupitelská, tak žáci, když už znají jakoby, jak to funguje, jak se to chová, ten systém, tak prostě se snaží vlastně hledat sami jako nějaké chyby v tom systému nebo chyby, které by jako mohly jako nastat, to je ten rozbor nebo úskalí toho systému, jo. Víme, že má spoustu výhod a oni ve skupinách jako diskutují to, jestli v tom systému, který se, který se nám zdá všem, že je fajn, jestli tam jsou nějaké trhliny. A jak ty trhliny by se mohly případně chovat, kdyby se něco stalo.

Mluvčí 1

Tak to je zajímavý, to jim dává jako velkou volnost.

Učitel

To jim dává volnost, ale taky ta volnost je v tom, že potom to společně rozebíráme samozřejmě a ty jednotlivé situace, které by z toho mohly vyplynout, nějak se společně analyzují, no. A já, jelikož učím dějepis, tak jim ukazuju, že jo, ty trhliny, které se už nějakým způsobem projeví v historii.

Mluvčí 1

Takže ta výsledná známka za to pololetí se potom skládá?

Učitel

Skládá se z jako... z aktivit myslíte? Z aktivit?

Mluvčí 1

No.

Učitel

No, je tam... Vždycky, tam je skupinová práce. To bývá jedna až dvě. Práce v hodině, výstup. To jsou většinou ty prezentace, které prezentují ve skupinách, no a potom dvě známky z testu, no a dvě známky za práci ve skupině nebo práci v hodině, takže plus minus tam mají šest známek a více.

Mluvčí 1

Dobře. A dokázal byste to popsat v nějaký konkrétní třídě? Teď myslím...

Učitel

Ten soubor, jestli tam těch známek.

Mluvčí 1

Ano, ano.

Učitel

Ano, určitě, určitě. Tak, třeba si vezmeme, že jo. Vy jste říkala, že přijdete na tu šestou C, že jo. Tak tam, tak tam mají: jednu známku mají z testu, z testů, kde jsme rozebírali fake news a dezinformace. Druhou známku má i písemná práce. Kde oni se zamýšleli nad problematikou fake news.

Třetí známka je skupinová práce. Tam mají skupiny a v těch skupinách si vytvářejí už vlastní politické a společenské systémy. To byla jedna známka za spolupráci. Potom ještě měli druhou skupinovou práci, a to byla, jsme tam, co jsme tam rozebírali? Jo, to bylo snad taková jako dvojka těch politických systémů, kdy se oni ocitnou na ostrově a vlastně mají tam omezený počet zásob a snaží si dojít sami jako k demokracii.

A potom jedna známka, pátá, byla za práci v hodině. Oni totiž šestáci, mají ty skupiny a v těch skupinách má každý svou funkci. Někdo je předseda, že byl zvolen předsedou. Někdo je místopředseda, někdo je tzv. skrutátor, revizor atd... Moderátor. A to je za to, jak plní tu roli, roli v té dané skupině a jak se i vyjadřují a jak naplňují tu funkci, která jim byla vybrána a kterou jim vlastně ostatní odhlasovali, že ji můžou mít, no.

Mluvčí 1

A to je po dobu celého toho pololetí, kdy mají tu stejnou roli.

Učitel

To je pro pololetí, a dokonce celý rok to mají. A je z toho tady ta známka.

Mluvčí 1

Jo, super, dobře, no a jste tady tím svým hodnocením spokojený? Nebo plánujete nějaký změny?

Učitel

No, tak pořád o tom přemýšlím, jo, jak to nějakým způsobem vylepšit, nějakým způsobem to posunout dál. Určitě se mi jako v hlavě honí nějaké nápady, jo, je potřeba to nějakým způsobem posouvat.

Mluvčí 1

No, dobře, takže to jsme si...

Učitel

Pardon, ještě, co oni neměli a budou mít. To budou mít druhý poletí, že dostávají, dostávají známky za ty zpětné vazby, jo. Že každý vlastně žák se snaží teda dát zpětnou vazbu, oni mají ty prezentace, skupinové a ty žáci mají systém zpětných vazeb a snaží se k tomu jako nějak férově k tomu postavit. A za to taky dostanou... Celkově za to, jak se projevují, jak se jim jako nosí, nějaké aktuality do hodin atd. Za to mají většinou taky jednu známku, za práci v hodině, no.

Mluvčí 1

Takže do toho potom bude spadat i to, jak oni hodnotí teda svoje spolužáky.

Učitel

Ale tak tam, upřímně, tam vždycky mají jakoby tu jedničku tam. No a tam právě se hodně to slovní hodnocení třeba.

Mluvčí 1

Protože by vám to třeba mohlo dát větší volnost.

Učitel

Ano, ano.

Mluvčí 1

Takže vy už jste teda zmínil několikrát, že máte zkušenost s vrstevnickým hodnocením. Ta vaše zkušenost je teda spíš pozitivní, negativní, jak to probíhá u vás v těch hodinách?

Učitel

No, musím říct, že je zásadně pozitivní. No, ze začátku vím, že s tím byly problémy, jak jsem jako nastoupil, a hlavně u těch starších ročníků, že někteří jako špatně zvládali to, že začíná hodnotit vrstevník a nechápali tu myšlenku, tu roli... Myslím si, že to je někdo, že někdo chce útočit a kluci měli pocit, že jim třeba dívky nějakým způsobem snaží narušit jejich ego, jo. Tak to se dělo, ale teďka za několik let, musím říct, že jsou s tím pouze a jen pozitivní zkušenosti a je to lepší a lepší. No, že vás to někdy překvapuje, jak to působí sofistikovaně a fundovaně, jo.

Mluvčí 1

No, s tím já souhlasím, protože já jsem vlastně to viděla, jak to tam probíhá a musím říct, že to teda působí opravdu, jako, že jsem to nikde jinde neviděla, že by to fungovalo jako dobře a že bylo vidět, že je to baví teda. No. A pracujete i kromě toho vrstevnického hodnocení se sebehodnocením těch žáků.

Učitel

No, to zas tolik ne upřímně, no. Jako někdy teda jakoby jo, částečně, ale není to nějak plošně, no. To teda se přiznám, že už jsem to jako udělal, někdy. Dělam to u devátáků v dějepisech, když vlastně si uděláme takovou... Na konci poletí, na konci prvního pololetí si každého devátáka vezmu zvlášť a děláme si rozbor celého dějepisu od šestý do devátý třídy. Co jsme probrali, jak to vnímá, jak vnímá celý ten dějepis, jak tu dylku, jak se mu to líbilo, co se mu na tom líbilo, nelíbilo... A tam právě, jako je to prostor pro to, i to sebehodnocení, no. A já jim zase nabízím nějakou svoji jakoby sebereflexi, když dostávám od nich případnou kritiku, no.

Mluvčí 1

A je nějaký důvod, proč to teda plošně nepracujete?

Učitel

Tak. Ten důvod možná jsem nenašel dost odvahy ještě to dělat, ale určitě je to k zamyšlení a určitě to v plánu jako mám, no. Ale z nějakýho důvodu jim to zabíralo dost času a mám z toho jako mírně jako obavy, jak by to někteří snášeli.

Mluvčí 1

Že by třeba nebyli jako schopní se nějak jako hodnotit.

Učitel

Ohodnotit... Máme spoustu introvertů, aspergerů, autistů, že jo, kteří se můžou u toho zaseknout nějakým způsobem a muselo by to fungovat ještě nějak jinak, nějakou písemnou formou.

Mluvčí 1

Dobře. No a potom teda, jaký je váš názor na formativní hodnocení, jak se k tomu stavíte?

Učitel

No zcela pozitivně. Protože já formativní hodnocení vlastně využívám, používám. Asi se nedržím nějakých jasných metodických příruček, ale jako zásadně velkou část toho formativního hodnocení já využívám dokonce no na občance i v dějepise a vlastně i zeměpise, teda, no.

Mluvčí 1

Třeba nějaký konkrétní nástroje toho formativního hodnocení, byste dokázal...

Učitel

Konkrétní nástroje? Tak asi tam náleží i ta zpětná vazba, že tam dělám, a to děláme úplně všude – dějepis, zeměpis, občanka. Samozřejmě se snažím je plošně do té výuky masově nějakým způsobem tu třídu vtáhnout pomocí těch skupinových prací. Z takových těch klasických metod, kdy vím, že někteří žáci, žákyně se úplně neradi vyjadřují v těch hodinách, že jo, se jim nechce, tak se využívají takové ty rádoby finty s těma kartičkami nebo ty smajlíky, tak se něco jako ptám. Používám na zeměpise, kde je teďka teda komplikované téma – zeměpisné souřadnice. Ty jsou jakoby mé oblíbené. Víím, že někteří žáci tomu nerozumí a potom mám jako žáky, žáky, kteří se hlásí, že to ví a jsou aktivní tak, abych dal šanci i ostatním, tak využíváme jakoby kartičky, mají takový smajlíky. Když tomu někdo nerozumí nebo tápe, tak třeba ukáže, smajlíka, který vlastně je zamračený, nebo kdo tápe, tak ten zamračený smajlík, že to není jako zcela jasný. Když někdo si není jist, tak je to smajlík, který je jako neutrální atd. Takže oni se nemusí jako vyjádřit slovně, orálním způsobem, stačí jim v zeměpise – a vlastně to využívá i šestá C na občance a tam to není tolik potřeba, že jí použijou, tu kartičku, to je taková ta osvědčená metoda a víím, že u některých těch žáků v té šesté C, že to funguje velice dobře, protože mají problém se jako jinak vyjádřit.

Mluvčí 1

A znáte ještě nějaký další nástroje formativního hodnocení, který by vás třeba zajímaly, který byste chtěl třeba zavést do té své výuky?

Učitel

No, tak vy jste už o tom mluvila, že jo, to sebehodnocení, jo.

Ale jako je to pro mě inspirativní, protože mám vizi, že bych to chtěl využít, ale hledám jakoby strategii, taktiku, jak to do té hodiny vnést, aby to, aby to bylo příjemný, aby to bylo jako bezpečný, aby jako někdo z toho neměl obavy a někdo z toho jako nebyl stresovaný, že tam chci nějakým způsobem, způsobem pranýřovat, nebo aby to nebrali, jako že to je pranýřování. Hledám metodu, trik, taktiku, jak to vnést do té hodiny, no. A zatím to jako nedělám teda, plošně na sobě.

Mluvčí 1

A shrnul byste to tak, že třeba to nebo takhle, jinak. Je pro vás náročný over all jakoby pracovat s tím formativním hodnocením?

Učitel

No, není, není, není, není, tak je to jako, on to je vlastně daleko přiro... Z mého pohledu, je to jako daleko přirozenější je to, je to jako přirozenější, než co tady jakoby známe, co já znám, když jsem třeba chodil do školy a přijde mi to často i kolikrát fěrovější a obecně, zdá se mi to, že přirozenější, tudíž je to pro mě i snazší. No. Jasně, že to má jako určitá úskalí... To sebehodnocení, anebo i ta zpětná vazba, samozřejmě. Že v jedné třídě jakoby jsou žáci, žákyně, a to jsou fakt jakoby jednotky, kteří to odmítají, absolutně jakoby, že to odmítají vůbec jako komunikovat, tak je potřeba aby to aspoň napsali, pak to naráží.

Mluvčí 1

No, a tam to potom funguje, když to třeba napíšíou?

Učitel

Tak to funguje, no jo, ale jasně, funguje to, ale nemá to ten, že jo, ten dopad.

Mluvčí 1

No, a potom by mě zajímalo, jestli nějak s tím hodnocením, když třeba, dejme tomu, hodnotíte test, jestli s tím hodnocením pracujete nějakým způsobem dál. Potom.

Učitel

Ted'ka, jak to myslíte, když si...

Mluvčí 1

Třeba opravíte test, napíšete k tomu nějaký poznámky a potom nějakým způsobem, jestli na ten test nějakým způsobem reagujete potom dál, jestli pracujete třeba s tím ohodnoceným testem nějak dál.

Učitel

No, tak ten test je pro ně jako nějaká známka nebo nějaká jakoby známka toho, jak to oni umí a samozřejmě jakoby si ho někde ten test rozeberem.

Ale jakoby, že bych to nějak způsobem dál metodicky rozebíral, to je právě to... Ta formativní výuka, to formativní hodnocení, je v tom dobrý, že to vidíte na místě a můžete na místě jako reagovat, že jo. Ten test napíšete. Uplyne nějaký čas, že jo, jo, když tam s tím přijdete, tak někdo vůbec jako neví, co jsem si jako psal, kolikrát, že jo, a v tom formativním hodnocení vy prostě reagujete hnedka pružně, že jo, a můžete to s nima hnedka jako rozebrat a ten problém nebo... Jako nějakým způsobem jako analyzovat, jo, a to je myslím na tom to asi jako nejlepší kolikrát, jo, že tu chybu ten člověk může rozpoznat, můžete ji s ním jako přímo rozebrat a že to vyplyne z té hodiny, jo.

Mluvčí 1

Dobře. Vy jste potom mluvil teda o tom, že se nedají hodnotit pořádně názory a postoje těch žáků. Jakým způsobem byste to teda vy sám řešil, kdybyste měl hodnotit teda jejich postoje a názory?

Učitel

No, asi bych to, kdyby měl to ty páky, tak to slovní hodnocení.

Mluvčí 1

Jasně.

Učitel

Že někdo, dejme tomu, inklinuje nějakému autoritativnímu jako smýšlení, jo, tak to se dá říct jako... Krásně napsat, no.

Mluvčí 1

Dobře. A potom by mě zajímalo, jestli nějakým způsobem pracujete s kritériálním hodnocením.

Učitel

Ted'ka nevím, co to je jako. Co tím myslíte.

Mluvčí 1

Když si vlastně stanovíte nějaká kritéria, která potom ti žáci musí jakoby jim dostat. Někakým způsobem, jo.

Učitel

Jo, jo, jo.

Mluvčí 1

Jestli máte třeba nějakou škálu těch kritérií, jestli je máte nějakým způsobem vůbec formulovaný třeba.

Učitel

Tak na tý občance, na tý občance jakoby to jsou spíš takové jako cíle, tak, které mám jako jo. Nejsou to nějaká jako úplně jasně daná kritéria, že mají v dějepise znát perfektně reformy jako Marie Terezie. To jsou takový jako obecný cíle, kam chci, aby jako oni došli, jo. Občanka, výchova k občanství – co chci, aby si osvojili jako nějaké demokratické hodnoty a principy, jo. Tak to je cíl, kterej, to není, jako, že máte nějaký tady tématický plán a že tak za měsíc chápu demokracii. Ono je... Tak k tomu, k tomu se jde, že jo, k tomu se jde léta nebo k tomu se jde dekády kolikrát, jo, takže to jsou takový jako obecné cíle, kam s nima chci dojít, a žádné ty přesná kritéria. No. Tak to asi úplně jako to ani nechci.

Mluvčí 1

A proč teda? Vy jste to tak trochu už řekl.

Učitel

Tak že to za A) je svazující a vlastně je to tlak, kterej vlastně, kterej k ničemu úplně jako nepřispívá. No a když máte ty cíle, tak občanku samozřejmě že, tak nějaké, a to je napsaný, že jo i v těch ne ososnovách, ale tématickej plán, že nám jde o nějaký rozvoj demokratického myšlení. To není věc, kterou se naučíte nějakých skript nebo z učebnice, to si musíte osvojit nějakým způsobem, a to musíte vzít jako za své, že jo.

Tak, no, nebo dějepis, tak dějepis. Jde nám o to dát to do nějakých souvislostí a hledat nějaké paralely ve smyslu současnosti, že jo, jo, to taky jako nemůžem říct jakoby, "Tak

ted'ka to tak je a on tomu rozumí," to je dlouhodobá jako práce a tam si můžeme říct na konci, možná na konci devítky, když máme ten pohovor delší s těmi žáky, jako jestli to nějakým způsobem pochopili všechno, jako jo.

To jsou takový obecné cíle a obecné vize, kam jako chceme, aby ty žáci vlastně jako došli, a to není jenom jako tady, že bych si vymýšlel, ale to přece máme i v rámci našich plánů tématických a ŠVP. To je ten jakoby význam, ne takový to, že se honí nad tím, aby v listopadu jsme dobrali, já nevím, na Habsburky, Lucemburky, Přemyslovce.

Mluvčí 1

Dobře, to je, jo. A potom teda, jak poskytnete zpětnou vazbu během skupinového rozhovoru, což vy už jste tak nějak jako naznačil, ale že bysme si to měli prostě představit. Tak, jak to vypadá?

Učitel

Tak co se jako děje, co se děje a to víte, že se v tý oběance dít bude, že vlastně ty skupiny, žáci samozřejmě předvedou nějaký projekt, tak samozřejmě v rámci těch skupin a ty skupiny navzájem jakoby si dávají zpětnou vazbu a ta zpětná vazba je až po tom, co když oni... třeba máme projekt jo, právě, na téma demokracie a z toho projektu jim něco vyleze, něco jako z toho vyjde, oni řeknou ten jako výsledek, jo, to je, to vnímají, to, jak k tomu došli a potom ostatní jako na ně mohou jako reagovat a potom i vy, učitel, pedagog, na ně taky jako reagujete.

Mluvčí 1

A během výkladu to vypadá jak?

Učitel

Během výkladu, je to tak, že... tak... dejme tomu, že část hodiny teda nějaký způsobem v těch skupinách se snaží k tomu jako dobrat a dejme tomu, poslední dvě hodiny oni sedí v těch skupinkách. Ty skupiny se na sebe dívají, je tam i podmínka, aby se dívali jako čelem vlastně k těm skupinám ostatním. Ne aby, seděli zády. Řeknou, co jim z toho vyšlo. Ostatní skupiny se jim nějak k tomu vyjádří samozřejmě a potom se k tomu vyjádřím já. Já tam jako hraju většinou roli jako nějakého moderátora, v tomto. A v případě, že tam jsou nějaké jako velké myšlenkové zkratky, tak zasáhnu.

Mluvčí 1

A ten zásah probíhá?

Učitel

Ten zásah probíhá, záleží samozřejmě, jak, na co jako reagovat, jo, samozřejmě, že jak se k tomu jakoby, k tomu, že ta demokracie je fajn, i když má jako své chyby a tak třeba, když se to někomu zvrhne a on tam opravdu nastolí na tom ostrově nějaký autoritářský režim, tak samozřejmě nějakým způsobem si to rozebíráme, nebo když někdo fakt může adorovat, že ten Kim Čong Un to dělá dobře, tak samozřejmě nějakým způsobem se ho ptám, jako, jak to myslí a co teda jako dělá dobře, co dělá líp než, já nevím... než... demokratické státy v Evropě nebo v severní, Severní Americe atd, no.

Mluvčí 1

A když, jestli teda vůbec probíhá jakoby blok nějaký frontální výuky, kdy prostě vy mluvíte a oni sedí, tak když na vás nějakým způsobem reagují, tak jak vy na ně reagujete zpátky, jak tam probíhá ta komunikace mezi vámi.

Učitel

Tak zase záleží, co ho probíráme. Když to téma těžší, zase bych vzal, jako že za těžší téma v občance považuju, když se probírají ty politické systémy, tak jako a otázka byla, že když oni... jak to bylo?

Mluvčí 1

Že když takhle, já to ještě zformuju jinak, když vy vykládáte a je to čistě jenom váš výklad a třeba se jich ptáte na nějaké otázky v průběhu toho vašeho výkladu, tak jak potom probíhá vaše reakce na ty jejich odpovědi? Třeba.

Učitel

Jak probíhá reakce na... Tak... Reaguju buď odpovědí nebo dokonce i otázkou nebo naopak, nebo naopak se snažím posunout rovnou dál, aby oni sami k tomu jako nějakým způsobem jako došli, když je na to jako čas. No. Asi záleží jako konkrétně jako na situaci.

Mluvčí 1

Jasně, že je to těžký takhle říct jako obecně chápu. No, a tak mě zajímá, jakým způsobem byste se teda vy chtěl dál ubírat v tom hodnocení? Vy jste říkal, že teda by vás zajímalo zapojení toho sebehodnocení a kromě toho?

Učitel

Rozhodně.

Mluvčí 1

A kromě toho třeba v tom formativním hodnocení tam budete pokračovat dál, tak, jak to teď děláte?

Učitel

To rozhodně. To je to jako minimum a taky samozřejmě jakoby člověk přemýšlí neustále, jak zapojit nějaké další projekty, které vlastně nějakým způsobem se snaží pracovat s tou normativní stránkou. To si myslím, že těch projektů, co vlastně nějak hledáte, nějaké nápady, inspirace, tak je toho vlastně hrozně jako málo, něco, co by je bavilo, aby to vzali jako za svý, že jo, aby to, nebrali jako prudu a zároveň, aby to mělo jako dopad na tu normativní, že jo, stránku, tý osobnosti. Což je vlastně nejtěžší, jo, to se nedá naučit a drtit, jo, člověk to musí vzít za svý, musí chtít a k tomu se jako dostane tehdy, že mu to nějak je sympatické, že mu to je blízké nějakým způsobem, potom máte tam vliv, že jo, z rodiny a z jinýho okolí, tak samozřejmě... Takže to znamená víc nějakých projektů, ale zároveň je potřeba, aby ty projekty nebyly jenom, že ty projekty, jako že děláme, že se to žádá nebo se po tom volá, ale aby ty projekty, bavily ty děti a zároveň aby tam měly tu funkci, že se dostávají sami k těm normativním hodnotám, který, které my chceme, že jo.

A určitě stále jako skupinová práce, že jo, tak aby to nebylo jenom, zase, že je moderní dělat skupinové práce. Ale jako najít další a další jako nějaké metodiky, jak ty skupinové práce nějakým způsobem proměňovat, jakým způsobem udělat, tak aby byly jako

zábavnější a zároveň aby byly jako edukativní. Vždycky je jako největší boj to tak vymyslet, no. Musí je to to... Aby je to bavilo, aby to vzali za svý, že jo, aby se v tom našli a zároveň aby to bylo k něčemu. Aby to nebyla skupinová práce pro skupinovou práci.

Mluvčí 1

Tohle vnímám hodně jako specifikum tý občanky tady v tomhle, co jste teď říkal, že to je jako hodně náročný tam najít někde tu... Jako tu hladinu, tu rovinu, aby to nebylo právě, jak říkáte, jenom, jako, že skupinová práce je moderní, tak se to prostě dělá.

Učitel

Takže to chceme dělat tady a přijde mi, že jako v Čechách, jako že byly, existovaly nějaký stránky nebo nějaké jako spolky... Je jich spousta, že jo, ale které by dávaly jako dobré tipy. Dobré tipy na, právě skupinou práci, která by byla jako taková jako opravdu nějakým způsobem užitečná a prakticky použitelná do výuky, tak jako moc toho není. Jako, mám to jako nějak načtený, ale občas to jako zkusím a je to takový jako... Často to je strojený hrozně a říkám si, ty jo, tak to je vůbec jako nebaví, jo, jsme jako všichni rádi, že to už to skončilo. Tak si to kolikrát jako raději vymýšlím sám.

Mluvčí 1

A třeba jakej, podle jakýho zdroje třeba z čeho čerpáte? Takhle, když už jste zmínil nějaký ty spolky.

Učitel

Tak jako jsem člen Občankářů, tak třeba z Občankářů... Nebo tady nám třeba posílá CEVRO institut, to je taková ta soukromá vysoká škola politických studií a neustále nám posílají jako těžký skripta, jak učit právě o politice a o volebním systému, no, a to za mě jako jsou tam jako ty faktický, faktický jako informace, je to teda hrozná, hrozná pruda.

Mluvčí 1

Mě napadá ještě třeba Jeden svět na školách.

Učitel

Jo, tak ten taky využívám. To vlastně Jeden svět, využívám samozřejmě ty filmy a tu metodiku tedy, jo. Jasně, ano.

Mluvčí 1

Dobře. Mělo by podle vás ještě něco zaznít, co jsme třeba nezmínili, nebo co byste chtěl doplnit nebo dodat.

Učitel

Něco zaznít k té metodice nebo?

Mluvčí 1

Nebo cokoliv, co vás napadá, jestli vám připadá, že jsme něco vynechali? Nebo nějaká myšlenka.

Učitel

No, tak jenom asi se budu opakovat, že to slovní hodnocení, že určitě do té občanky patří, ale zároveň jako chápu, že je to jako náročný, no, když třeba učíte občanku, je to několik i stovek dětí, tak každému psát slovní hodnocení, tak asi sám bych se tím jako trápil, samozřejmě, jo. A asi by se to nějak opakovalo, chtělo by to asi nějaký formulář, ale jako říkám si, jestli někam patří, tak do té občanky. Že tak dát někomu, jedničku za kooperaci a zpětnou vazbu a za výstup, že to jako... jako je to je hezký, fajn, nějak si můžeme povídat, proč ta známka byla udělená, ale vlastně ty rodiče jako z toho nic moc jako nepoznají, co to je dostat jedničku za skupinovou práci, tak to se tam někde třeba jako fláká...

Kdyby se jako napsali konkrétně, co tam jakoby je, co tam, čeho se účastnil nebo v čem je dobru, je dobru v tom že má támhle skupinu, jako která každá má moderátora, pak vidíte, jak se krásně vyprofilují lidi, co umí moderovat nebo co mají k tomu přirozený talent talent. Tak třeba, tam můžete rozepsat, že někdo má dar řeči a že výborně moderuje anebo někdo zase má empatii a vidíte krásně, jakým způsobem schopen vtáhnout ostatní jako do té hry, do té skupinové práce, anebo někdo sám od sebe opravdu ví, že je tam, nějakým způsobem někdo, který je jako nejslabší, jako že tomu nerozumí a sám přijde k tomu jedinci a opětovně mu to vysvětlí a vtáhne ho znovu do té skupiny a to je přece dané jakoby ta, skupinová práce je o tom. Kooperace atd. Jestli práce s něčím, s textem a tvorba, tvorba systému a simulací her. A zároveň jde o to, aby se naučili, že jo, pozitivní normám, a to je podle mého, že jo, si i navzájem pomáhat, ono se to zdá, že to je klišé, ale to je úplně zásadní, že jo, brát ohledy na ostatní a hlavně, jestli jde o tu myšlenku, jo, tak to myslím, že, kdo to řek... nějaký filozof...

Jestli Václav Bělohradský teďka si nejsem jistej. Demokracie je komplikovaná v tom, že vlastně se musíme naučit žít vlastně s lidmi, které jsme si úplně nevybrali, že jo. Kolegové v práci jsou to samý že jo, ale s nima se musíme naučit žít, že jo, a v tom je ta demokracie, že jo. V těch třídách narážíte u těch šestáků, že se třeba jako nesnášej navzájem, že nechtějí být společně, že jo, holky, kluci, že jo, animosita, že jo. A najednou je dáte k sobě, oni spolu být nechtějí, hádají se u toho. A právě my učíme tím, aby byli schopný nějakým způsobem kooperovat, spolupracovat, pomáhat si navzájem s tím, s kým, i s tím, koho si úplně jako nevybrali, no, a to je to jako největší umění kolikrát, a hlavně to je dovednost, schopnost, která se vám bude hodit celý život. Jak vyjít s kolegu, kterýho úplně nemusíte, máte souseda atd, jako. Tak to.

Mluvčí 1

To se dá špatně hodnotit, když k tomu máme jenom známky.

Učitel

A přitom je to úplně zásadní dovednost jako tohleto.

Mluvčí 1

A kolik vy, tak máte skupin na tu občanku?

Učitel

Jo? Čtyři až šest vychází, no.

Mluvčí 1

Což když si vlastně člověk představí, kolik by musel napsat slovních hodnocení, tak je opravdu vidět, že to je jako časově, minimálně teda časově velmi náročné.

Učitel

Chtělo by to asi nějaký formulář, udělat si jako nějaké... K tomu jako nějakýj muster a tam si to do toho jako vyplňovat nějakým způsobem, jo, mít to nějak předpřipravený. Nějaký kolonky, že jo, a pak to tam jako házet, no. Já s tím teda osobně nemám žádnou zkušenost. Já jsem teda se k tomu nedostal, ke slovnímu hodnocení.

Mluvčí 1

Takže ani jste to nikdy prostě, nikdy jste to prostě nezkoušel s žádnou skupinou, ani s nějakou jako minoritní...

Učitel

No že bych měl tu možnost to psát jako v rámci vysvědčení, tak to...

Mluvčí 1

V rámci vysvědčení, to víme, že ne, ale v rámci třeba nějaký skupiny.

Učitel

Tak to dělám jako no. To jasně. Vlastně. No, ale ne, že bych to jako psal jako na vysvědčení, když bych dal někomu systému, to ne, no.

Mluvčí 1

Jo, takže třeba pak k rodičům se prostě stejně dostane ta známka.

Učitel

Ano.

Mluvčí 1

Tak jo, tak teď byste chtěl ještě něco dodat.

Učitel

Asi už ne, děkuju.

Mluvčí 1

Děkuju, tak jo, tak já děkuju za rozhovor.

© 2024 Beey by [Newton Technologies](#)

Příloha 3 – Ohnisková skupina (7.3. 2024)

Mluvčí 1

Tak já vám vysvětlím, o co jde, nejdřív vás chci upozornit, že si vás nahrávám, jo, je to součást toho... Já nevím, co vám paní učitelka říkala, měli jste to napsané všechno v tom souhlasu, doufám, že to s váma rodiče prošli nějak.

Žáci

Jojo. Ne...

Mluvčí 1

Ne, jo, ne, tak teď tě o tom informuju, jo?

Máme nějaký pravidla, který budeme dodržovat, jo, a to jsou tyhle následující. Vždycky hovoří nebo teda mluví jenom jeden člověk, jo, a to je hlavně proto, aby to šlo slyšet v tý nahrávce. Potom, že se teda snažíte zapojovat všichni do té diskuze. Chápu, že někomu to jde líp, někomu hůř, ale budeme se snažit všichni něco říct. A potom, že každý z vás má právo říct svůj názor a nikdo by neměl někoho jako odsuzovat, jo, nebo prostě nějak se na někoho utrhovat nebo prostě někomu říkat, že jeho názor je špatnej, jo. A zároveň s tím souvisí, že máte vždycky právo mi neodpovědět, jo, pokud by bylo něco, na co se vám prostě nechce odpovídat, nemáte co říct, tak prostě nemusíte. A zároveň, kdyby kdykoliv během toho rozhovoru vám bylo nějak nepříjemně nebo už byste prostě nechtěli, tak můžete se kdykoliv jakoby vzdalit, jo, nemusíte prostě se toho účastnit. (Můžeš si, prosím, dát vlasy dozadu? Tak teď už si tě snad zapamatuju.)

No, a já vám řeknu, proč jsem tady, jo, teda. Já jsem tady, protože píšu diplomovou práci na vysoký škole a upozorju vašeho pana učitele na občanku, jo, a upozorju, jak vás hodnotí, jakým způsobem prostě vám dává známky nebo nějakou zpětnou vazbu. No, ale aby to nebylo úplně tak jednostranný a řekl mi to jenom pan učitel, tak jsem se na vás chodila koukat, to víte, že jo, zároveň chci slyšet i váš názor na to, jo, protože vy jste taky důležitý účastníci té výuky, takže proto. No a ještě vás chci teda ujistit, že žádný z vašich jmen nebude zmíněný potom v té práci, jo, já vám dám nějaký jiný jména, jo, nebo číslo možná dokonce, jo, tak jenom, abyste věděli, a kdybyste si potom chtěli přečíst výsledky té práce, tak můžete, jo, kdyby vás to zajímalo, tak se k vám dostane. Jo, a budou to jinak číst jenom moji učitelé. Nikdo jinej... Nikde v novinách nebo tak se to nedočetete, jo?

Mluvčí 1

Chcete se na něco zeptat? Ještě, než se do toho pustíme.

Jana

Tak když jako nechceme odpovídat, tak máme říct, že nechceme odpovědět?

Mluvčí 1

Úplně v pohodě, jo, ale nebude tam nic osobního, žádný osobní otázky, jo, nic takovýho na tělo tam nebude.

Anička

Jo, a bude to tak, probíhat, tak, že prostě se zeptáte a my budeme odpovídat, nebo se zeptáte všech?

Mluvčí 1

Hele, jak kdy, jo, protože já bych chtěla, abych slyšela něco od každého z vás, takže když bych třeba viděla, že prostě Anička celou dobu nic neříká, tak třeba tě oslovím přímo, jo, ale většinou to spíš bude tak, jako že se budeme i bavit mezi sebou, můžete na sebe reagovat, jo. Nemusí to být jenom tak, že já dám otázku a vy odpovídáte, ale můžete kdykoliv reagovat. Pojďme se ještě domluvit, že kdybyste chtěli reagovat, tak se přihlásíte normálně jako ve škole, jo, a abychom prostě se nepřekřikovali, jo.

Takže my se dneska budeme spolu bavit o hodnocení teda, jak už jsme si řekli, a já se vás nejdřív zeptám, jaký je váš nejmás oblíbenej předmět a kterej jako nejmás nesnášíte?

Anička

No, tak asi oblíbenej je, no, tak nesnáším češtinu. To je jasný a asi nejmás mám biologii.

Mluvčí 1

Jo, dobře, někdo se chce podělit ještě?

Jana

Tak já nemám ráda češtinu a mě baví tělocvik.

Mluvčí 1

To je docela častá odpověď, ten tělocvik.

Jana

Nebo ještě matika.

Mluvčí 1

Super, zajímavý. Eli?

Eliška

Mě baví zeměpis. Teda občas... Ale baví mě. Ale nemám ráda matiku a češtinu. To jsou takový předměty, který mi nejdou, když se jako nesnažím úplně. A jinak mám ráda zeměpis a tělocvik.

Mluvčí 1

Super. Co ty Julie?

Julie

Mám ráda výtvarku a tělocvik a nemám ráda češtinu a dějepis.

Mluvčí 1

Nemáš ráda dějepis.

Julie

Mě to prostě nebaví.

Mluvčí 1

Jo, já taky nemám ráda dějepis. Nebaví vás dějepis? A to máte taky pana učitele na dějepis, máte někoho jinýho?

Žáci

Ne, nebaví. Nemáme, to máme někoho jinýho.

Mluvčí 1

A co ty, Martine?

Martin

Tak mě asi baví tělocvik, dějepis, taky tělocvik, ale joo to už jsem říkal to nevadí. No a nemám rád asi zeměpis, je moc dlouhý na mě vždycky.

Mluvčí 1

A zeměpis máte taky s někým jiným než s panem učitelem?

Žáci

Ano, ano.

Mluvčí 1

Jo, taky ne. Máte ho jenom na občanku. No, no, já jsem se vlastně koukala do rozvrhu. Takže to vlastně vím, ale díky za připomenutí. (smích) Tak jo, super. A když teda nikdo z vás neřekl občanku a když se vás zeptám přímo na občanku, tak baví vás nebo ne teda.

Eliška

Jo je v pohodě ale tak... Jako u mě to záleží, jako, co bereme. Pokud bereme nějaký hry a jsme jakoby, dá se říct, že v akci, tak to jako zábava v těch týmech, ale když prostě jenom něco píšeme do sešitu a něco se máme naučit. Tak to mě nebaví.

Mluvčí 1

To se nedivím. Chceš něco dodat?

Jana

Mně úplně není příjemný třeba když se bavíme o válce nebo jako o těch střelách, protože je mi to takový, jako, že mi to vyvolává jako nějaký pocit prostě, že mě to úplně jako... Jako občanka mě jako baví a nemám ráda, když se bavíme o takových jako věcech, co se jako staly, nebo co se děje.

Mluvčí 1

To se může stát, no, že to někdy nejsou lehká témata úplně v té občance, že jo, jako třeba v matice. Chce to někdo ještě okomentovat? Ne? Tak jedem dál, jo, klidně. No, a tak vy jste teda zmiňovali nějaká témata, který jsou pro vás těžký a co je třeba téma, který vás jako zajímá v té občance? V pohodě. Zamyslete se.

Jana

Tak třeba jako, co mě zajímá třeba, co se děje jako ve světě, ale jako že ne třeba jako války, ale jako třeba, že nevím, někdo se, někdo se narodil, někdo jako umřel nebo.
(smích)

Mluvčí 1

Takže nějaký aktuality asi ne třeba?

Jana

No, jo!

Anička

Tak mě právě naopak, tak mě baví různý ty střelby. Teďka, jak byla na tý fakultě, protože mě zajímá, co se tam stalo a jako, že jestli se to může stát u nás nebo prostě...

Mluvčí 1

Prostě jako jaký jsou nějaký ta jako aftermath, co bude jako potom.

Anička

Jo.

Mluvčí 1

Co ty Martine, třeba? Tak co tě baví na občance?

Martin

Asi, co se děje ve světě, no. Taky ty aktuality.

Mluvčí 1

Julie, souhlasíš? Ty kýveš. Jo? No, tak jo. No, a to se pojí zároveň s otázkou, v čem je ta občanka jakoby jiná než ty ostatní předměty?

Jana

Že tam se jako bavíš o svých pocitech, prostě můžeš tam říct pravdu. Jako na češtině, když se tě zeptá: "No, vy mě určitě máte ráda." Tak všichni zakývou, ale ona ji ráda jako nemá. Že prostě můžeš říct svůj pravej názor, tak to myslím.

Mluvčí 1

Aha, a čím myslíš, že to je daný nebo v čem myslíte, že to je daný? Je to daný tím učitelem? Nebo to je daný tím, že to je zrovna občanka?

Jana

Já si myslím, že to je tím učitelem.

Mluvčí 1

Souhlasíš Ani nebo ne? Souhlasíš Eliško?

Eliška

Pan učitel nám občas i řekne, jako: "Řekněte, teď tady jsme na občance, tady to říct můžete, do novin to někam dávat nebudem, takže..."

Mluvčí 1

Jako já dneska. (smích) Souhlasíte s tím Martine, Julie, souhlasíte? No, tak jo, tak to jsou úplně super odpovědi, to mě jako těší, že máte takovouhle důvěru, nastavenou s panem učitelem. No, tak hele vrhnem se na to, jo, když vám řeknu teda "hodnocení", co se vám vy jako vyvalí v té hlavě?

Žáci

Známky.

Jana

Asi, jak jako dáváme pozor?

Mluvčí 1

Jak dáváte pozor? Můžeš to vysvětlit, nějak líp?

Jana

Jakože když, jakože třeba u těch známek, něco píšeš, tak třeba, když dáváš pozor, tak jako víš. Nebo u tý prezentace třeba, když dáváš pozor na ostatní týmy, tak víš, na co se zaměřit, takže potom budeš mít třeba i jako lepší známku.

Mluvčí 1

Jo, takhle, jo, takže nějak jakože můžeme to přeformulovat tak, že tvoje úsilí, potom se odráží v tom hodnocení?

Jana

Jo.

Mluvčí 1

Nechci ti úplně překrucovat slova. Co si o tom myslíte?

Nic? Taky ty známky se vám vybaví?

Anička

No a možná, že i třeba chování, že třeba, když máš třeba ředitelskou důtku, teď si nejsem jistá, jestli máme dvě nebo tři, tak už tě prostě vykopnou ze školy.

Mluvčí 1

A to už je hodně extrémní případ teda. No, a když se zaměříme na hodnocení v tý občance.

Tak co se vám vybaví? Hodnocení ve výchově k občanství?

Jana

Že dáváme jako vlastní názor? Jakože, tam se nás hlavně ptá na naše názory.

Martin

No.

Mluvčí 1

A hodnotí vás za ty názory pan učitel?

Jana

Ani ne. No spíš záleží, jestli jsme tam něco napsali a že na to názor jako máme.

Mluvčí 1

Jo, takže vlastně i třeba nějaký názor, kterej jinej než většinovej názor, tak může být správně?

Eliška

Jo, je to přece náš názor a každěj to může brát z jinýho pohledu, tu danou situaci a my to tak vidíme, je to náš názor a ten druhej se z toho může... na to koukat z jiný strany a vidět něco jinýho a vlastně máme oba pravdu, že jako při tom myslíme tak, jak to vidíme.

Mluvčí 1

Takže když ten názor napíšete do toho testu, tak co udělá pan učitel s tím?

Anička

No, tak nejdřív podle mě si ujistí, jestli je to fakt pravda, jestli jsme tam nenapsali prostě nějakou blbost a jestli je to pravda, tak nám dá jedničku.

Mluvčí 1

Dá vám jakoby dá vám kladný hodnocení?

Žáci

Jo.

Mluvčí 1

Takže se nestalo někdy, že třeba jste měli napsat nějaký svůj názor a on vám za to ty body strhnul?

Žáci

Ne.

Mluvčí 1

To je zajímavý.

Jana

Jeho jenom zajímá, jestli jsme prostě napsali o tom tématu vůbec, jakože.

Martin

Třeba v minulém testu, tak jsme měli, co by si dělal v tom totalitním státu, tak si tam mohl vlastně dát cokoliv jako.

Eliška

Ale jako musela to být pravda.

Mluvčí 1

Jo, takže...

Anička

A nesměli jsme tam napsat třeba jenom nevím, protože za to bychom body nedostali.

Mluvčí 1

Takže mu jde o to, abyste se vlastně zamysleli nad tou problematikou. Takže cení nějakou snahu. Možná taky, jo, že kdybyste tam napsali: "nechci to říkat", tak by to asi nebylo pro něj potěšením, že jo?

Žáci

Hm.

Mluvčí 1

No, tak jo, no, a hele, když teda ten váš učitel vás hodnotí, tak za co? Víte, za co vás hodnotí ten učitel?

Martin

No, že se vlastně hlásíme a vlastně povídáme si o tom a tak.

Mluvčí 1

Jo, takže za nějakou aktivitu?

Martin

Ano.

Mluvčí 1

Jo, ještě za něco?

Eliška

Tak třeba u těch prezentací, jak to bylo provedený, nebo jak jsme to řekli a prostě za to nám dává taky známky.

Martin

Jak jsme se na tom dohodli.

Anička

Ta spolupráce.

Mluvčí 1

Hele, a tohle mě zajímá, jo, protože to je docela jako hodně specifický. Mohl byste někdo popsat průběh těch prezentací? Jak to probíhá od začátku do konce? Myslím od toho, když stojíte před tou tabulí, uděláte tu prezentaci jako ta skupina, tak co se potom děje? Po konci té prezentace. Co se děje?

Martin

Tak všichni si píšou plus a minus, co jako se jim líbilo, a co ne.

Mluvčí 1

V průběhu?

Žáci

Jojo, ano.

Martin

No, a pak si vlastně řeknem, jakou známku bysme chtěli, nebo co si myslíme, že bysme se to dostali.

Mluvčí 1

Jako kdo? Ty členové té skupiny?

Martin

Ano.

Eliška

Tak jako většina z nás tady chce za tu prezentaci jedničku (smích), ale můžeme si jako dát sebekritiku a jako říct si: "Aha, oni řekli, že něco tam bylo špatně. Já jsem to tak taky vnímala, tak bych si za to dala třeba dvojku."

Mluvčí 1

Takže vlastně kromě těch spolužáků, který si píšou ty plusy, mínusy, tak i vy v té skupině musíte teda asi zmínit nějaký plus i mínusy.

Jana

No jako já jsem to brala, jako že za náš tým, no, tak my jsme si hlavně jako po té prezentaci jsme spolu mluvili a říkala jsme si, jako: "Ty jsi tam nemusel..." Prostě měli jsme vůči sobě sami kritiku, jako: "Nemusel jsi tam minutu prostě stát a prostě...", ale jako, jako hezky, ne, jako že bysme si nadávali za to a jenomže: "Mohl jsi to udělat takhle, nemusels tam zmiňovat tohle."

Mluvčí 1

A jak se u toho cítíte, když máte ohodnotit členy té svojí skupiny? Ted' nemyslím sebe, ale ty ostatní v té skupině, jak se u toho cítíte?

Jana

No docela špatně. (smích)

Mluvčí 1

Cítíš se z toho špatně?

Jana

Protože jako já bych, já jako, já jsem lídr a jako já nechci nikoho urazit, ale prostě vím, že...

Mluvčí 1

Promiň, ale můžeš ještě vysvětlit, co to je, že jsi lídr?

Jana

Jako že seš kapitán a vlastně určuješ, kdo co dělá nebo jako úplně to jako není, že řekneš, ty něco uklidíš, ale jako, že rozdělíš práci, kdo co udělá.

Mluvčí 1

Jasně, no, dobrý tak pokračuj.

Jana

No, a jenomže prostě třeba vím, že jeden kluk z našeho týmu, no takže on se do toho vůbec jako nezapojoval, ale jakože nechtěla jsem jako říkat, no, on nic nedělal, jakože.

Mluvčí 1

Bylo to nepříjemný...

Jana

Jo.

Mluvčí 1

Jako že bys na něj bonzovala.

Jana

No! Což jsem úplně jako nechtěla.

Mluvčí 1

Můžete, někdo to taky okomentovat?

Martin

Tak když o někam řekne něco v tom týmu, že něco jako nedělá nebo udělal špatně, tak si myslím, že to jako nezní jako fér, protože ty jsi taky mohu udělat jako chybu nějakou.

Mluvčí 1

Ale já jsem viděla na tom pozorování, když jsem na vás koukala, že vy kromě toho, že hodnotíte ty ostatní, tak máte i sami o sobě říct, jak vy jste pracovali v té skupině. Takže vlastně mně to připadá potom ve výsledku fér, nebo není to tak? Hodnotíte teda i sami tu svoji práci?

Martin

My jsme to takhle v týmu nedělali.

Mluvčí 1

Vy jste to zrovna nedělali?

Eliška

Ne, nedělali.

Mluvčí 1

Taky ne?

Eliška

My jsme spolu. Ještě se Aničkou.

Mluvčí 1

I s Julií?

Julie

Ne, já jsem úplně jinde.

Jana

No, já si myslím, že jako my jsme jako řekli... Já jsem řekla jako za sebe, že jsem, já jsem byla pryč a tím pádem jsme to začli dělat jenom 2 dny než to začlo. Takže si myslím, že kdybysme to začli dělat dřív, tak by to taky bylo lepší.

Mluvčí 1

Jo, jasně. Takže vlastně si i sama sebe ohodnotila, hele, takže vy teda po tý prezentaci, když se k tomu vrátíme, vy teda si řeknete ty plusy, mínusy, vy sami v té skupině a co dělají ty ostatní spolužáci teda v té třídě potom?

Martin

No, tak taky nás hodnotí. Jestli se jim tam něco líbilo nebo nelíbilo, jako jestli jsme to měli dlouhý nebo krátký, nebo jestli jsme to jako nějak popisovali víc než ostatní...

Eliška

Anebo když je něco nestručný, tak se nás na to zeptají jako. Zeptaj se, jak bychom to řešili, nebo jak jsme to mysleli...

Mluvčí 1

No, promiň, poslouchám, to bylo všechno, jo? Pardon, já jsem se koukla ke dveřím. Hele, a když teda vás hodnotí ty spolužáci, já jsem si všimla, že pan učitel vás ale nenechá říct jen tak něco, jako třeba, já nevím: "Mně se líbil ten font, který jste použili v té prezentaci." Nebo: "Měli jste tam hezký obrázek", to panu učiteli většinou nestačí. Je to tak?

Žáci

Jo, je.

Jana

Hlavně si myslím, že ho zajímá, jak jsme si to jako rozdělili, jako že ať já nemluvím pět minut a všichni ostatní mluví pět sekund, jakože jak jsme si to rozdělili na spravedlivé jako díly.

Mluvčí 1

Takže ho zajímá vlastně ten proces, jak jste to vytvářeli...

Eliška

Spolupráce podle mě i, protože třeba v našem týmu, tak náš lídr jako nemohl chodit ven z nějakýho neznámého důvodu a jako dělali jsme tu prezentaci všichni, jako že jsme tam poslali nějaký nápad nebo obrázek, on to zpracoval, ale nemohli jsme si vyzkoušet to říkat a zjistit, že to máme vlastně pod dvě minuty. Že to byl prostě jako sprint.

Mluvčí 1

Nemohli jste natrénovat.

Eliška

Natrénovat si to... Jak to jde po sobě a slyšet i ty ostatní anebo tam pak i upravit něco, kdyby se to nehodilo, ale prostě jsme si poslali obrázky a vlastně lídr udělal i text a jako na to se nás ptal, jako, jak vypadala ta naše spolupráce... Ona moc dobrá asi nebyla. (smích)

Mluvčí 1

No, tak vlastně teď taky sama sebe hodnotíš. (smích) Dobře, jo, hele, a když teda děláte ty prezentace a ohodnotí vás i ty ostatní spolužáci... Myslíte si, že pan učitel má hlavní slovo v tom, jaká z toho bude známka? Nebo myslíte, že bere v úvahu i to, co řekli všichni ostatní. Jako vy, ta skupina i ty spolužáci.

Jana

No, já si myslím, že on má hlavní slovo, jakože já ho nechci tak nějak pomlouvat, jenom si myslím, já si myslím, že on jako si bere to hlavní slovo, ale nevím, jestli je to pravda, jenom si to myslím.

Anička

Možná bere i v úvahu to, co řekli spolužáci nebo jak jsme se zhodnotili my sami, a to vezme podle mě v úvahu a pak vlastně jako rozhodne, co bychom za to měli dostat.

Mluvčí 1

Hele, je v pohodě, nesouhlasit, jo? Každý z vás to může vidět úplně jinak, jo. Martine, ty jsi chtěl něco ještě říct.

Martin

No ne.

Anička

Ale tak musíme uznat to, že je to učitel a prostě ví toho víc než my. Takže asi má i větší pravdu, třeba, jestli ta prezentace byla špatná nebo dobrá, nebo prostě...

Jana

Že jich asi jako viděl víc a umí to posoudit.

Mluvčí 1

Jo, že má větší zkušenost, třeba...

A dává vám někdy i jiný známky než jedničku a pětku, třeba?

Žáci

Ano, jo.

Mluvčí 1

Dává vám všechny ty známky?

Žáci

Jojo.

Mluvčí 1

Takže už jste viděli třeba, že někdo dostal z prezentace čtyřku?

Martin

To zas ne.

Mluvčí 1

U prezentace ne?

Jana

No, jediný snad my jsme dostali dvojku. Jinak měli jedničky.

Eliška

A zase jsme měli jenom teďko první kolo těch prezentací, takže nebylo moc šancí to nějak víc pokazit si.

Mluvčí 1

Jo. Že byl shovívavější třeba, jo? Jasně, no, a když píšete jako třeba test, tak používá i jiný známky než jedničku a dvojku?

Žáci

Jo.

Mluvčí 1

No a hele, když jsme u těch testů, když vy napíšete test, totálně to úplně, zvořete, víte, že jste to zvorali a chcete si to opravit, jaký jsou na tohle pravidla?

Jana

No, my jsme ho zatím psali jednou, takže my nemůžeme posoudit.

Martin

Vlastně dvakrát.

Mluvčí 1

Takže měli byste šanci si to opravit? Myslíte?

Martin

Ano, to určitě!

Žáci

Jo, to jo.

Anička

Jo anebo i třeba známka různě z prezentací a tak.

Jana

A myslím si, že... Nevím, ale že by nám možná nechal tu jako původní, náš učitel na zeměpis to tak dělá, že nechá původní a dá tam zase tu jako novou.

Mluvčí 1

No, tak to nemůžeme vědět, když jste to ještě nezažili. Hele, a ještě jsem zapoměla u těch prezentací, vy víte, vy máte daný nějaký kritéria, co musíte splnit? Na tu prezentaci? Třeba máte tam čas? Nebo tak, Julie, nechceš mi to říct ty třeba? Ne? Tak povídejte někdo.

Žáci

No... (nevědí, co říct)

Mluvčí 1

Jak to, jaký tam máte ty kritéria?

Anička

Čas...

Mluvčí 1

Tak čas...

Anička

Ten čas a třeba ještě nějaký ty otázky, nevím...

Jana

Máme tam prostě ty otázky třeba, proč jsme si to vybrali, jo, a ještě jak jsme na to přišli prostě. A musíme pokládat.

Eliška

Otázka do publika. A pak zdroj tam máme mít na konci, aby věděli ostatní, odkud jsme čerpali informace a pak podle mě i jak bychom ten problém měli řešit.

Mluvčí 1

A tady tyhle ty kritéria vám říkal pan učitel dopředu?

Žáci

Jo, ano.

Martin

A ještě třeba obrázky, který k tomu jako můžou být vhodné jako.

Mluvčí 1

Jo, takže vy jste dopředu věděli, jak ta prezentace má vypadat?

Žáci

Jo.

Mluvčí 1

Myslíte si, že když vám potom dává pan učitel známku za tu prezentaci, že kouká na to, jestli jste ty kritéria doopravdy splnili?

Anička

Jo.

Jana

Já si nemyslím, teda. Já jsem viděla, že ty první, tak tu prezentaci měli dvě minuty a půl a my měli jsme to 5–6 minut a taky dostali jedničku.

Eliška

To je pravda.

Jana

Takže si myslím, že jako má to tam nějaký malej podíl, ale myslím si, že to nemá určitě jako nějaký velkej.

Mluvčí 1

Jako že by si třeba dělal háčky, to si nemyslíš?

Martin

To zas ne, ale tak...

Jana

Kouká se, jestli jsme odpověděli, proč jsme si to vybrali, jestli jsme tam dali zdroje, a tak spíš.

Mluvčí 1

Takže to třeba zmíní tak okrajově, ale úplně se toho nedrží tak přísně.

Eliška

Jo, tak.

Mluvčí 1

Tak jo, hele, a vy dostáváte z testu známky, že jo?

Žáci

Ano.

Mluvčí 1

Dostáváte za to i... Řekne vám k tomu něco pan učitel k tomu testu, když vám ho rozdává? Vy jste, už jste ho dostali, ten test, to jste psal minule?

Anička

Ne, ještě ne.

Mluvčí 1

A ten minulej, co jste měli ten zkušební test, tak k tomu něco řekl, nebo vám jenom zapsal známky do školy online.

Žáci

Jenom zapsal.

Martin

Jako my jsme měli k tomu sešit jako na pomoc, takže si nemyslím, že bychom...

Eliška

No, podle mě, když za ním zajdete a vidíte, že máte, nevím, třeba trojku a zeptáte se ho, jak to teda mělo být, takže vám to, hlavně i vysvětlí znovu, nebo vám řekne, proč jste dostali tu známku.

Mluvčí 1

Ale při hodině to nekomentuje nijak?

Žáci

Ne.

Jana

No, ale my jsme hlavně psali test, jako kde byli informace, jestli si myslíme, že je to pravdivý nebo nepravdivý, takže tam to jako nešlo nějak extra okomentovat a jenom řekl, že: "Většina jste měli špatně to první." Ale jako...

Mluvčí 1

Výborně, to je zajímavý poznatek.

Jana

A koukl se, že jste se nekoukli na to, že je to ročník, jakože osmnáct set, což ještě ten člověk nežil, tam byl nějaký...

Anička

Tomáš Garrigue Masaryk a internet.

Mluvčí 1

Takže vás na to jakoby, upozornil jenom, jak to mělo být. Hele, a jak se cítíte? My jsme se bavili o tom, jak se cítíte, když hodnotíte sami sebe, že jo, i když hodnotíte spolužáky a jak se cítíte, když vás hodnotí pan učitel u tý prezentace?

Anička

No, tak mně se zdá že, no... Že naše prezentace... Tak podle mě jsme měli dostat dvojku, protože jsme to na konci docela pokazili, ale tak zas, takže někomu se zdá, že jsme měli dostat dvojku, někomu že jedničku, ale mně se zdá, že jsme měli dostat tak 1–2. To je prostě, že to dostaneš jedničku a půl, nebo že.

Eliška

Jedna minus...

Anička

No, a oni, tak mně se zdá, že oni to měli podobně třeba jako my, ale trochu horší, takže dostali dvojku. Ale tak... (povzdech)

Mluvčí 1

Takže cítíš, že to je nespravedlivý?

Anička

No, asi trochu jo.

Žáci

Občas.

Eliška

U nějakých prezentací mi přijde, že to bylo nefér, ale u hodně těch prezentací jako souhlasím s tím, co dostali.

Mluvčí 1

Jasně, tak Martin.

Martin

Tak určitě, když mi říká, že jsem něco udělal špatně, tak určitě to chápu a pak to už nebudu dělat, a když mě jako hodnotí, jako že jsem to udělal dobře, tak jsem určitě jako šťastný, že jsem to udělal správně.

Mluvčí 1

A když ti říká, že jsi to udělal špatně, řekne ti, co máš udělat, abys to udělal dobře příště?

Martin

Někdy jo.

Mluvčí 1

Někdy jo? No, a jak to třeba vypadá? Vzpomeneš si na nějaký příklad? To je jako těžká otázka, já vím.

Martin

Tak možná, že bysme mohli udělat jako trošku delší, nebo že ty obrázky nebyly třeba jako vhodný, nebo že tam bylo na té tabuli... To, co jsme říkali, prostě třeba to... No, a...

Eliška

Anebo třeba vím, že někomu pan učitel říkal, že mluvil moc potichu, že pokud jako budeme prezentovat ještě někdy příště, tak bychom měli mluvit víc nahlas, aby nás slyšely i děti vzadu a jako máme si to prej zkoušet třeba před zrcadlem nebo si vytáhnout plyšáky (smích) a mít jako...

Mluvčí 1

Publikum.

Eliška

To publikum a jako říkat to a snažit se nahlas. Nebo před rodinou, jestli vás slyší vzadu v kuchyni nebo jenom v obýváku.

Mluvčí 1

Výborně, to je dobrej postřeh. Dobře. Hele, a mě by teda zajímalo, protože vy jste říkali, že se někdy necítíte dobře, když máte hodnotit spolužáky, jo? Někdo říkal, že jako je to trošku lepší, někdo, že trochu horší, co by vám pomohlo cítit se líp, když se máte jakoby k někomu vyjádřit, k jeho práci? Máte nějakej návrh?

Jana

Jako že by bylo... Jako mě napadlo, že mi tam nebyl, ale to by bylo takový jako pomlouvání.

Mluvčí 1

Že by tam nebyl ten, koho hodnotíš

Jana

Jo, ale to by bylo takový, jako...

Mluvčí 1

A už jste se někdy setkali s tím, že jste někoho hodnotili a on se rozčílil?

Žáci

No, ne. Jo.

Mluvčí 1

Jo? Někdo jo, někdo ne.

Anička

Ale ne tady ve škole někde třeba jinde.

Mluvčí 1

Takže tady na občance se nestalo třeba, že...?

Jana

Mně se to stalo, jo, jakože jako ne zrovna na občance, ale já nevím, byla asi druhá třída nebo prostě něco jsme prezentovali a vím, že u jednoho kluka, tak já jsem řekla, že jako nespolupracoval, prostě, že prostě ani neodepisoval prostě se na tu hodinu... Prostě se na to vykašlal, a tak on na mě potom byl mega naštvanej, že jsem ho nějak ponížila. Nebo jakože...

Mluvčí 1

To se může asi stát, no, když to někdo neunes třeba. Hele, a myslíte si, že ten učitel, že on vás učí, že jo, nějaký znalosti, učí vás o demokracii atp., o totalitních režimech... Myslíte si, že vás učí, jak máte někoho ohodnotit nebo jak máte sebe ohodnotit dokonce?

Jana

Myslím, že ne.

Mluvčí 1

Myslíš, že ne?

Anička

Spíš ne. Spíš je to jako od nás, že se to učíme sami.

Mluvčí 1

Že se to učíte sami...

Eliška

A právě že u těch prezentací, tak nám neřekl, jak něco jako ohodnotit, ale vlastně jsme do toho šli sami.

Mluvčí 1

Ale zase Martin tu říkal, že máte nějaký systém – plusy a mínusy.

Žáci

Jo.

Mluvčí 1

Ale to nevidíte úplně, jako že vám dal teda nějakou návodku? Není to pro vás jednodušší tím?

Martin

Není.

Jana

Jenom, já si myslím, že nás úplně nemůže jako naučit, jak dělat jako názory. Jako že prostě, kdyby nám řekl, že bysme měli jako ohodnotit to a to, tak prostě myslím si, že už by to nebyl prostě takový jako náš názor. Jako náš.

Mluvčí 1

Dobře, ale jakoby já tím myslím spíš třeba nějaký jako nějakou argumentaci, jo. Jako že prostě si obhájím třeba to, proč někoho tak hodnotím. Chceš něco říct, Mart'ó?

Martin

No, tak, abysme si jako, proč to děláme vlastně tu třeba prezentaci a abysme si jako řekli, jak to... Proč to děláme a... (odmlka)

Mluvčí 1

Jakoby, když ty hodnotíš sám sebe teď myslíš?

Martin

No jo.

Mluvčí 1

Takže vám dává nějaký návodný otázky třeba takovýhle, jo?

Martin

No.

Mluvčí 1

Já jsem to moc nepochopila, totiž to, co si teďka popisoval.

Martin

No, tak. Hm...

Mluvčí 1

Seš zamotanej, vid', teďka trošku? Tak si dej čas, posunem se a kdyby sis vzpomněl, tak mi to řekneš, jo?

Martin

Jo. (smích)

Mluvčí 1

Dobry, ale takže jo, v pohodě... Takže to jsme asi probrali, si myslím. Kdo si myslíte, že je zodpovědněj za to, jakou máte známku?

Anička

No, tak, jakože z prezentace nebo?

Mluvčí 1

Obecně, kdo si myslíte, že může za to, jaký máte výsledky ve škole?

Anička

Tak podle mě my, protože třeba... Se neučíme a nedáváme pozor, takže vůbec pak nic neumíme. (smích), takže...

Mluvčí 1

Jsi hodně přísná na sebe.

Žáci

(Smích)

Anička

No. Ale tak někdy i učitel třeba, třeba si mohl dostat, nevím, trojku nebo dvojku a dostal jsi čtyřku, třeba, že je na tebe zasedlej, tak dostáváte prostě horší známky a je na vás úplně bezdůvodně zlej.

Mluvčí 1

A to je případ i vašeho učitele?

Žáci

Ne! Není.

Anička

Ale může to u někoho takhle bejt.

Mluvčí 1

Jasně, určitě.

Eliška

V jiným předmětu to tak má někdo.

Mluvčí 1

Jo, je, jasně, může se to stát, no. Jo, takže byste řekli, že to, hlavně jste vy sami a pan učitel? V nějakém případě, jo, souhlasíš s tím Martine? Souhlasíš? Julie?

Žáci

Hm, jo.

Mluvčí 1

No, tak jo. Nechcete někdo něco zatím okomentovat? Co jsme říkali, ještě něco dodat. Martin si nevzpomněl, co chtěl říct?

Martin

No, je to už asi jedno.

Mluvčí 1

Ale klidně to pověz jako jo. Máme čas ještě.

Martin

Dobrý...

Mluvčí 1

Dobře, dobře. Vteřinku. No, tak se asi posuneme rovnou dál, když nemáte teda žádný podněty.

Žáci

Tak jo.

Mluvčí 1

Zajímá mě teď, jestli pan učitel... zajímá mě, jestli pan učitel vám v průběhu normální hodiny, když vás nějak nehodnotí, jestli vám dává nějaký otázky, kontrolní.

Jana

Jo? Mně se zdá, že jo?

Anička

Tak zeptá se nás. Na něco.

Mluvčí 1

Třeba, můžu teda nějaký příklad? Napadá vás nějaká otázka, na kterou se vás třeba zeptal? Úplně náhodná.

Eliška

Ted' minulou hodinu...

Anička

Mně se zdá, že když třeba... Minulou hodinu jsme probírali třeba demokracii a příští hodinu budeme probírat úplně něco jiného, tak mně se zdá, že se zeptá, jako že jestli vůbec ještě víme, co je ta demokracie nebo podle mě něco takového.

Mluvčí 1

Takže na začátku další hodiny se třeba zeptá na to, co bylo minule?

Jana

Někdy se ptá jakoby zpátečně, jestli si jako něco pamatujeme a kdyžtak nám to jako... Nebo se nás zeptá ještě teda, když to nevíme.

Anička

No, anebo se nás zeptá, i když třeba budeme ještě probírat to téma, tak se vás zeptá.

Mluvčí 1

Takže se vás zeptá. A jak reaguje, když řeknete něco špatně? Co vám řekne?

Jana

Hmm, v pohodě, jako.

Jana

Jakože neřekne: "V pohodě," ale podle mě vyvolá někoho jiného.

Mluvčí 1

Vyvolá někoho jiného?

Martin

Není naštvaný.

Mluvčí 1

Cože, co si říkal?

Martin

Že není naštvaný.

Mluvčí 1

Není naštvaný! Já jsem právě rozuměla, že je naštvaný. (smích)

Žáci

(smích)

Eliška

Že řekne třeba: "To není tak úplně dobře." A pak vyvolá někoho dalšího a ten to řekne třeba správně a pak zopakuje to, co řekl ten správně a jako ještě nám to vysvětlí, protože jeden to třeba jako nepochopil.

Mluvčí 1

A zapamatuješ si to, pak? Když se tě zeptá, ty to nevíš a on se zeptá někoho jiného, zapamatuješ si pak tu odpověď?

Eliška

Tak mě moc nevyvolává, ale... podle mě, jo?

Mluvčí 1

A proč tě nevyvolává?

Eliška

Já nevím, no, pan učitel tam podle mě zapomněl na chvíli moje jméno, takže... (smích)

Mluvčí 1

Aha, tak to jo.

Anička

Podle mě spíš hodně, třeba, když jsme v tý skupině, tak on podle mě spíš vyvolává lídry a ty více-lídry.

Martin

Anebo ty mluvčí vlastně.

Žáci

No, no.

Mluvčí 1

Ale to je, když sedíte ve skupinkách? Vy sedíte vždycky...

Žáci

No...

Mluvčí 1

Nevadí vám to?

Eliška

Ne.

Žáci

(smích)

Mluvčí 1

Nevadí, někomu to nevadí. (smích)

Jana

Ale tak za mě třeba, no, tak on mluví lídr, ale když chce mluvit jako někdo jiný, tak on začne, on pokračuje po tom lídrovi, takže.

Mluvčí 1

Naváže na něho, doplní ho. Takže když se přihlásíte, že chcete něco říct, tak jak to funguje?

Žáci

Tak to nás vyvolává, to jo.

Mluvčí 1

Vyvolává...

Anička

Ale tak třeba v našem týmu, tak nejčastěji vyvolává buď mě, já jsem více-lídr, nebo Lukáš, to je spolužák, a to je lídr. Nebo pak ještě Adam, a ten je mluvčí.

Mluvčí 1

A vyvolává třeba někoho schválně, když třeba nechce něco říkat?

Martin

Ne, to podle mě nestíhá.

Mluvčí 1

Takže když třeba je takovýto typický, když někdo jako se vykecává a ten učitel vás schválně vyvolá?

Jana

Ne, to ne.

Mluvčí 1

To se neděje.

Jana

Ale to je jediný asi, který... To je jediný učitel, který to asi nedělá.

Mluvčí 1

To zajímavý, vidíte...

Eliška

Anebo je to prostě občanka a na to třeba nemáme názor nebo nevíme, že přemýšlíme, tak nás nevyvolá a netahá to z nás jako.

Mluvčí 1

Jako myslíš, že to je tím, že to je občanka?

Eliška

Jo.

Anička

Mně se spíš zdá, že je to, že to je dobřej učitel prostě.

Eliška

Učitel. A podle mě možná i nějakou roli v tom hraje i ten předmět?

Mluvčí 1

A dokázal bys to nějak jako odůvodnit jako to, co si teď řekla?

Eliška

Co jsem řekla? (smích)

Mluvčí 1

(smích) Že to je tím, že ten předmět je jakoby jinej v tomhle.

Eliška

Protože říkáme ty své názory, a když nevím, tak někdo si na to potřebuje víc času si na to udělat ten názor, tak ho nevyvolá po pěti vteřinách, kdy to jako řekl jako: "Co si o tom myslíte?" A někdo si ten názor jako dělá a prostě se nepřihlásí, tak podle mě jako vyvolává ty, který si na to ten názor už udělali a přihlásili se.

Mluvčí 1

Ale to třeba jako co je, nebo jaký jsou znaky demokracie, to přece není můj názor nebo?

Eliška

No. Není no, ale nevyvolává.

Mluvčí 1

Ale prostě to nedělá pan učitel teda. Jani, ty jsi chtěla něco ještě říct.

Jana

Já jsem chtěla prostě říct, že to je tím učitelem si myslím jako nejvíc, protože nějaký učitel chce být takovej ten...jakože, kterej, jako... Jak to říct.

Mluvčí 1

Jako řekni to, jak to cejtíš, Jano.

Žáci

(smích)

Jana

Jako že se snaží jako... Udělat, ať máš třeba, já nevím... Mně se zdá, je to můj názor, že třeba učitelka na dějepis jako mně někdy vyvolá a jakože chce, ať jako nevím, prostě si myslím, že chce tak nějak jako rozruch. Že nevím.

Mluvčí 1

Třeba tě ponížit nějak.

Jana

No! Jo!

Mluvčí 1

Nějak takhle jsi to asi chtěla říct, předpokládám. Ne?

Jana

No, jo. (smích)

Anička

No mně se spíš zdá to, že je to hlavně tím učitelem, protože když je prostě dobrý učitel, tak se ti i líp učí a když je nějaký špatný učitel, tak se ti hůř učí.

Mluvčí 1

To je jasné, no. To tak je, ten učitel je moc důležitý. A my jsme se bavili teď hodně o učitelích, ale jak reagují vaši spolužáci na to, když řeknete něco špatně?

Anička

No, tak třeba, když je to fakt nějaká blbost, tak podle mě někdy se zasmějou, jenom trochu.

Žáci

No... (smích)

Mluvčí 1

(smích) Někdy víc.

Anička

Ale že když to prostě není nějak extra, jakože blbost, tak... Každý dělá chyby, takže...

Mluvčí 1

Jasně, takže, no.

Jana

Já si jenom myslím, že oni se zasmějou a jako, že někdy, i když je to jenom, že je to taková malá chyba, ale jako že to nikdy nemyslí, jako posmívání, že si jenom prostě zasmějou, nebo i si myslím, že jako máme dobrý kolektiv a všichni se jako navzájem jako zasmějem, ale jako že to nemyslí nikdo špatně, jakože: "Ona je úplně špatná."

Anička

Podle mě často se stává to, že ten, kterej udělá tu chybu, tak se taky zasměje.

Mluvčí 1

Jasně, že sám řekl třeba něco, co by neřekl, kdyby si to dýl promyslel.

Martin

No ještě k tomu učiteli, tak když mě vyvolá, třeba u toho dějepisu, tak když to řeknu špatně, tak ona mě paní učitelka spíš nevyvolá, ale spíš se na mě, když se s někým bavím, tak jsem mě takhle jako koukne.

Mluvčí 1

A to třeba pan učitel dělá taky, nebo ne?

Žáci

Ne.

Mluvčí 1

Nesjízdí vás pohledem jako? Nebo třeba nepřijde k vám a nechytne vás za rameno nebo tak? Ne? Vy se smějete, protože je to pro vás asi úplně nepředstavitelný hodně, žejo?

Žáci

No, jo. (smích)

Mluvčí 1

Jo, máme strašně málo času. Mně se s váma tak hezky povídá.

Pojďme si říct tohle, máte vy někdy možnost ohodnotit toho pana učitele?

Žáci

Ne, ne.

Mluvčí 1

Říct mu, jak on třeba pracuje? Neměli jste ještě, my musíme brát taky v potaz, že vy ho máte vlastně první rok, jo, je to tak? Ne? Jo, takže třeba se třeba ještě k tomu dojde. Co si myslíte, že se dá hodnotit v tý občance teda, ať už známkou nebo nějakýma slovy? Co se dá hodnotit v občance? Vy jste říkali, že názor se nedá hodnotit...

Jana

Ne. No, asi, jak se zapojuješ, jako že když se jako hlásíš a na všechno chceš odpovědět, tak si asi všimne, že o tom něco víš, nebo že máš na to názor.

Mluvčí 1

Takže aktivita.

Martin

Zajímáš se o to.

Mluvčí 1

Dá se hodnotit, když pracujete ve skupině?

Žáci

Jo, jo.

Mluvčí 1

Na to jste vlastně odpověděli, že jo. U těch prezentací. Já si to myslím taky teda, jo, a myslím si, že pan učitel s tím jako pracuje, s tím hodnocením v té skupině a že i vy se můžete vlastně hodnotit navzájem. Můžete se v jiném předmětu takhle hodnotit navzájem?

Žáci

Ne.

Mluvčí 1

Nezažili jste to? Můžete hodnotit spolužáky v jiném předmětu?

Žáci

Ne, asi ne.

Jana

No jenom já si myslím, že ještě k tý prezentaci, že já vím, že třeba Denis se bál, jako že na mě jako na lídra dát jako názor.

Mluvčí 1

To je zajímavý...

Jana

A jako mně by nevadilo, kdyby řekl, že jsem špatný lídr, jako mě... Že asi by mě to mrzelo, ale řekla bych, jako, je to jeho názor, ale jako, že jsem viděla, že se trochu bojí jako.

Mluvčí 1

Myslíš, že by mu pomohlo třeba to napsat?

Jana

Jo, jako anonymně třeba, tak určitě.

Mluvčí 1

Třeba anonymně, anebo i třeba jenom to napsat s podpisem klidně.

Jana

No. Jo.

Mluvčí 1

Dobry, už vás nebudu moc dlouho zdržovat, ale potřebuju ještě vědět, jestli vás někdy pan učitel hodnotí jinak než známkou? Třeba jestli slovem vás hodnotí, kromě tý prezentace, protože to já vím, že vás slovně hodnotí, ale že vám třeba řekne u testu, vezme si vás stranou nebo u nějaký takovýhle aktivity a řekne vám: "Hele, tady si udělal tohle špatně, tady si udělal tohle dobře."

Martin

Tak mně se to asi nikdy nestalo, ale podle mě, jo.

Mluvčí 1

Jo? Víte, co je slovní hodnocení?

Žáci

Ne.

Jana

Jakože, jak to je u biologie.

Anička

Jo! Zkoušení?

Jana

No já nemyslím, jakože zkoušení, ale...

Eliška

Ne, to je takovej ten systém, kde vám nedávaj ty známky a jenom vám řeknou, jak to jde.

Mluvčí 1

To je vlastně systém, kdy vám, já vám třeba řeknu: "Tady v tomhle tom okruhu by ses měla, by ses měla prostě víc dovzdělat třeba, jo, tady tenhle okruh tomu prostě si plně porozuměla, takže znáš třeba všechny prvoky." Jo?

Anička

Jo tohle...

Mluvčí 1

"...Umíš je vyjmenovat." Ale nedostaneš známku. Chybělo by vám, kdybyste neměli známku? V občance?

Žáci

Asi ne.

Martin

Asi ani ne...

Mluvčí 1

Nechybělo? Nepotřebovali byste znát známku?

Žáci

Ne.

Eliška

Jako celkově známky je jako... Prostě nějaký číslo, který vám někdo dá a jako... To vím že jsou i školy, kde mají jenom to slovní hodnocení a tam chodí moje kamarádka a je úplně v pohodě, protože ten učitel jí jenom řekne, že: "V tomhle okruhu se potřebuješ zlepšit a tohle ti jde skvěle." A nedostane z toho prostě pětku a jedničku. To jsou furt čísla jenom. (smích)

Mluvčí 1

A vašim rodičům by to třeba nevadilo, kdybyste neměli známky?

Martin

No, tak mému tátovi je to dost jedno, ale máma to spíš jako bere, že to... myslí to pro mě to dobře, ale když dostanu třeba čtyřku tak jako smutná a našťvaná vlastně z toho.

Mluvčí 1

Ještě Martine. Myslíš si, že by ti pomohlo, kdyby to bylo napsané jako slova? Nebo by to mělo stejný výsledek?

Martin

Spíš slova jako by spíš pomohla, kdyby mi řekl, že v tom a v tom vlastně to nevím, takže bych se to vlastně naučil a pak bych se asi třeba přihlásil a jako mu to řekl, že to vím.

Mluvčí 1

Jasně. Jano, ty jsi chtěla něco říct.

Jana

Já jsem chtěla říct, že si myslím, že jako jestli někdo říká, že někde známky nejsou... Já si taky myslí, že to jsou nějaký čísla, ale potom podle toho to jako berou, když se chceš někam hlásit tak máš za to body. Jakože mně by nevadilo, kdybysme nedostávali známky, ale mně jako na tom vadí, že potom to vadí, třeba když se hlásíš na střední, tak tě tam nemusí kvůli tomu vzít. Že on má lepší známky tak ho vezmem radši.

Mluvčí 1

Takže si myslíš, že ty známky jsou pořád důležitý prostě.

Jana

Jo.

Mluvčí 1

Kvůli tomuhle minimálně?

Anička

Tak jsou, ale zas... Ono jako že je pravda, že známky jsou důležitý, ale zas člověk může mít špatný známky, ale může být chytřejší ten, kterej má dobrý známky, takže známky, takže jo, jsou důležitý, ale přitom i nejsou, takže člověk, který může mít samý jedničky, tak může být třeba popelář a člověk, který mohl mít třeba trojky, tak může být, nevím...milionář.

Mluvčí 1

A jaký by to bylo, kdybyste měli obojí najednou?

Anička

No, tak podle mě tak... (odmlka)

Mluvčí 1

Kdybyste měli i známku a u ní by bylo napsané, co to známka znamená?

Eliška

To by nemusel být podle mě špatný. Že jako by to tam bylo i vysvětlený, proč.

Mluvčí 1

Nemyslíte si, že by to pomohlo třeba tomu Martinovému problému, který tady zmiňoval?

Eliška

Tak já mám taky hodně podobnej problém, takže jako mně by to třeba... Mojí mamce by to třeba podle mě i pomohlo, že by jako věděla: "Snaží se. Ale prostě jí to moc nejde." Tak by si to se mnou třeba i probrala a nebyla jenom jako "Ty to neumíš!"

Mluvčí 1

Že vidí prostě pětku automaticky, je naštvaná, neptá se proč, třeba.

Jana

Já jsem chtěla chtěla říct, že moji rodiče jsou jako, že berou docela velkej ohled jako na známky, jakože myslím, že to úplně není fér. A můj brácha má třeba horší známky a pořád, jakože jakože já jsem většinou jako, my jsme s bráchou v pohodě, jenomže oni potom jsou třeba jakože: "Koukni se na stojí sestru ta dostala jedničku a tys dostal pětku."

Mluvčí 1

Jakože vás srovnávají.

Jana

Jo. Hele, a já vás nechci moc dlouho zdržovat, jo, ale. Ještě mě zajímá, jestli jste používali třeba nějaký systém v hodině, kdy jste třeba dávali nějaký smajlíky nebo nějaký semafor nebo mazací tabulku, něco takovýhle, vzpomenete si na něco?

Martin

Jo, to máme v matice.

Anička

Měli jsme udělat na občanku, ale nepoužíváme to.

Mluvčí 1

Ale máte to vytvořený, ale nikdy jste to nepoužili?

Jana

No teďka jsme to dělali, před dvěma hodinama jsme to vyráběli.

Mluvčí 1

Takže na to ještě dojde třeba. Dobře, hele, vydržte se mnou. Ještě chvílku, já vás pak protáhnu na oběd, jo, dopředu.

Žáci

(smích)

Mluvčí 1

Mám tady ještě úplně maličko toho, jo. Co si myslíte, že je cílem vašeho pana učitele na tý občance? Co je jeho cíl s váma a udělat?

Martin

Tak abysme to všechno pochopili, abysme to věděli v životě, kdyby se nás na to někdo ptal.

Mluvčí 1

Ty znalosti teda.

Martin

Ano.

Anička

No, tak podle mě taky ty znalosti, ale ještě abysme věděli, co se okolo nás děje. A co tady máme třeba za lidi a tak.

Mluvčí 1

Takže nějaký mezilidský jako vztahy, jo, dá se to tak nazvat?

Žáci

Ano. Asi jo.

Jana

Prostě abysme to pochopili, co se může stát i o tý střelbě, co jako lidi jsou schopný udělat nebo válka, že...

Mluvčí 1

Abyste se dozvěděli o lidech třeba.

Jana

Jo, že ne všichni jsou tak hodní... Nebo není svět někdy tak hezkej, jako vypadá v pohádce.

Mluvčí 1

Zajímavý.

Eliška

Podle mě úplně všechno, co tady řekli, a ještě abychom dokázali si udělat a říct i ten svůj názor, že...jako...nevím...

Mluvčí 1

I ho říct, prostě ne jenom si ho...

Eliška

I ho říct, ne jenom si ho myslet. Jenom prostě si říkat, to se mi nelíbí ale něco s tím jako udělat.

Mluvčí 1

To je zajímavý, taky.

Jana

Ještě říká, že třeba ty prezentace... Tak že třeba na vysoký a prostě jako budou se nám spíše celý život... a prostě budem něco prezentovat, jakože klidně můžeme prezentovat jen svůj jako vlastní názor, jako že můžeme něco obhajovat, takže se musíme naučit jako mluvit.

Mluvčí 1

Takže víte, proč to děláte vlastně. On vám to vysvětluje, proč to děláte ty věci.

Anička

Na začátku to jenom říkal.

Mluvčí 1

Říkal vám jenom na začátku... A máte pro něj nějaký návrh nebo doporučení, co byste od něj chtěli? Co by třeba mu mohlo pomoci v té práci s váma?

Jana

Jenom... Možná někdy kdyby tam zapojil ty lidi, jako že ne, aby jako nutil, jako že: "Ty mluv, řekni nám svůj názor," ale aby jako vyvolal, třeba zkusil, nevadilo by, kdyby neodpověděl, ale aby i zkusil, vyvolat teda někoho jinýho.

Mluvčí 1

Náhodně, třeba?

Jana

No, tak to nemusel by odpovědět jenom, aby jako... Že třeba někdo chce říct svůj názor, ale nechce jako se hlásit, jako že: "Já chci říct svůj názor."

Mluvčí 1

Neumí se prosadit tak dobře. Jo, ještě něco vás napadá? Co třeba s těma kartičkami, co jste si vyrobili v tom sešitě?

Žáci

My nevíme vůbec, on nám to vůbec neřekl.

Mluvčí 1

Vy nevíte vůbec, co s nima? A zajímalo by vás to?

Žáci

Jo!

Anička

Ale podle mě, mně se zdá, že ono to bylo jako na prezentaci, jakože jestli se vám nelíbila, tak dejte červenou kartičku, jestli se vám moc nelíbila, ale ušlo to, dejte oranžovou a jestli se vám vůbec nelíbila, tak v červenou. Protože podobný systém máme na matice, že jestli to rozumíme, tak máme červenou kartičku, jestli tomu moc nerozumíme, ale dá se, že

bysme to ještě potřebovali trochu dovysvětlit, tak oranžovou a jestli už vůbec, tak červenou.

Mluvčí 1

To máte v matice tohle?

Žáci

Jo.

Mluvčí 1

No tak to se asi musíte nechat překvapit no.

Jana

Já si myslím, že je to prostě aby viděl, jestli jsme to pochopili nebo ne.

Mluvčí 1

Hm, jo... Ale neřekl vám to? K čemu to je?

Jana

Ještě ne.

Mluvčí 1

No jo, tak uvidíte, no. A úplně poslední a pak už vás dotáhnu na ten oběd, jo. Jak byste se mohli hodnotit v tý občance vy navzájem nebo sami sebe? Máte nějaký návrh nebo nápad, kam by se to mohlo jako vyvíjet? Protože teď se hodnotíte vlastně u těch prezentací, napadá vás ještě něco?

Jana

Já si myslím, že by třeba se mohlo, jakože se zeptat jakože, já nevím, jak to říct... Jakože: "Myslíte si, že..." Já nevím, jak to říct.

Eliška

Svémi slovy. (smích)

Jana

(smích) Jakože se zeptat třeba... Já nevím, jak to říct. (smích)

Mluvčí 1

V pohodě. Myslíš, že víš, co chce říct?

Eliška

Ne. (smích)

Mluvčí 1

(smích) Dobrý, tak jo, chcete celkově něco dodat, co si myslíte, že ještě nepadlo, nebo něco vám celou dobu leží na srdci a už jsme od toho odešli od toho tématu? Ne? Chcete jít na oběd.

Žáci

Jo. (smích)

Mluvčí 1

Tak jo. Tak já vám moc děkuju. Znova vám říkám, že to bude všechno anonymní, změníme vám jména a já vám teda děkuju za spolupráci. Kdyby vás něco napadlo, co byste k tomu chtěli dodat, tak já se tady vždycky někde pohybuju po škole, jo? Tak moc díky.

© 2024 Beey by [Newton Technologies](#)

Příloha 4 – Kódy: rozhovor s učitelem

Vzdělávání učitelů

Slovní hodnocení: pozitiva

Slovní hodnocení: negativa

Slovní hodnocení: kde ho (ne)používat

Slovní hodnocení: co jím hodnotit

Skupinová práce: hodnocení

Zapojení žáků: návyky

Zapojení žáků: pocity učitele

Zapojení žáků: pocity žáků

Vrstevníkové hodnocení

Hodnocení jako cíl výuky

Specifika hodnocení OV

Předmět hodnocení v OV

Známky překážkou

Škála známek

Význam známky

Hodnota známky

Počet známek

Co se známkuje

Autonomie

Formální hodnocení: testování

Sebereflexe a hodnocení učitele

Sebehodnocení: pocity učitele

Sebehodnocení: negativa

Sumativní hodnocení

Formativní hodnocení: pozitiva

Formativní hodnocení: negativa

Formativní hodnocení: pocity učitele

Nástroje a metody formativního hodnocení

Hodnocení založené na kritériích

Cíle výuky

Komunikace během výkladu

Příloha 5 – Kódy: rozhovor s ohniskovou skupinou

Specifika OV

Hodnocení chování

Názory a postoje

Znalosti

Učitel jako autorita

Normativní hodnocení

Komunikace během výkladu: zpětná vazba

Zodpovědnost za své učení

Neverbální hodnocení

Aktivita v hodině

Příloha 6 – Kódy: kategorie kódů

Kategorie: Zmíněné typy hodnocení

Slovní hodnocení: pozitiva
Slovní hodnocení: negativa
Slovní hodnocení: kde ho (ne)používat
Slovní hodnocení: co jím hodnotit
Vrstevnícké hodnocení
Hodnocení jako cíl výuky
Známky
Formální hodnocení: testování
Sebereflexe a hodnocení učitele
Sebehodnocení: pocity učitele
Sebehodnocení: negativa
Sumativní hodnocení
Formativní hodnocení: pozitiva
Formativní hodnocení: negativa
Formativní hodnocení: pocity učitele
Nástroje a metody FH
Hodnocení založené na kritériích
Hodnocení chování
Normativní hodnocení
Neverbální hodnocení
Komunikace během výkladu: zpětná vazba

Kategorie: Známkování

Známky překážkou
Škála známek
Význam známky
Hodnota známky

Počet známek

Co se známkuje

Kategorie: Předmět hodnocení

Předmět hodnocení v OV
Co se známkuje
Formální hodnocení: testování
Skupinová práce
Skupinová práce: hodnocení
Slovní hodnocení: co jím hodnotit
Názory a postoje
Znalosti
Aktivita v hodině

Kategorie: Pocity učitele a žáků

Iniciativa školy
Vzdělávání učitelů
Zapojení žáků: návyky
Zapojení žáků: pocity učitele
Zapojení žáků: pocity žáků
Autonomie
Cíle
Učitel jako autorita
Zodpovědnost za své učení

Příloha 7 – Informovaný souhlas pro učitele

Informovaný souhlas s poskytnutím rozhovoru a dalších informací pro diplomovou práci

název práce: Hodnocení ve výuce OV – případová studie

držitelka souhlasu: Barbora Kubrová, Jindrova 482/19, Praha 5

email: barbora.kubr@gmail.com

předmět a provedení:

Výzkum je designován jako případová studie provedená na ZŠ Lupáčova v Praze. Hlavním cílem je zjistit, jaký má dotazovaný učitel postoj k hodnocení ve výuce OV a jak se takové hodnocení projevuje v jeho výuce. Výzkum je prováděn v rámci diplomové práce na katedře Občanské výchovy a filozofie, PedF UK v Praze.

Výzkum bude veden formou rozhovoru. Průběh rozhovoru bude nahráván a ze zvukového záznamu bude následně pořízen doslovný přepis, který bude dále analyzován a interpretován. Zvukový záznam bude sloužit pouze pro potřebu doslovného přepisu a bude k dispozici pouze Barboře Kubrové. Doslovný přepis bude důsledně anonymizován tak, aby byla zaručena anonymita a ochrana všech osob zmíněných v průběhu rozhovoru, a aby nebylo možné tyto osoby na základě anonymizovaného přepisu identifikovat. Zejména nebudou zmíněna jména osob. Zvukový záznam a doslovný přepis bude Barbora Kubrová uchovávat u sebe. V textu práce nebude tento informovaný souhlas uveden, pouze bude v příloze připojen vzor dokumentu. Doslovné citace částí anonymizovaného doslovného přepisu mohou být použity v závěrečné diplomové práci.

Prohlášení:

- Souhlasím s poskytnutím rozhovoru a dalších souvisejících informací.
- Rozumím výše uvedenému textu a souhlasím s jeho obsahem.
- Rozumím tomu, že obsahem rozhovoru a dalších informací mohou být i osobní a citlivé záležitosti a obtížná témata.
- Rozumím tomu, že nemusím odpovídat na obtížné nebo nepříjemné otázky a zároveň mám možnost ptát se na jakékoliv otázky ohledně výzkumu a dané práce.
- Rozumím tomu, že mohu úplně zrušit moji účast na výzkumu.

Jméno a příjmení:

Datum a podpis:

Příloha 8 – Informovaný souhlas pro žáky

Informovaný souhlas s poskytnutím rozhovoru a dalších informací pro diplomovou práci

název práce: Hodnocení ve výuce OV – případová studie

držitelka souhlasu: Barbora Kubrová, Jindrova 482/19, Praha 5

email: barbora.kubr@gmail.com

předmět a provedení:

Výzkum je designován jako případová studie provedená na ZŠ Lupáčova v Praze. Hlavním cílem je zjistit, jaký má dotazovaný učitel postoj k hodnocení ve výuce Občanské výchovy a jak se takové hodnocení projevuje v jeho výuce a jak jej vnímají jeho žáci. Výzkum je prováděn v rámci diplomové práce na katedře Občanské výchovy a filozofie, PedF UK v Praze.

Výzkum bude veden formou rozhovoru v tzv. ohniskových skupinách (focus group). Průběh skupinového rozhovoru bude nahráván a ze zvukového záznamu bude následně pořízen doslovný přepis, který bude dále analyzován a interpretován. Zvukový záznam bude sloužit pouze pro potřebu doslovného přepisu a bude k dispozici pouze Barboře Kubrové. Doslovný přepis bude důsledně anonymizován tak, aby byla zaručena anonymita a ochrana všech osob zmíněných v průběhu rozhovoru, a aby nebylo možné tyto osoby na základě anonymizovaného přepisu identifikovat. Zejména nebudou zmíněna jména osob. Zvukový záznam a doslovný přepis bude Barbora Kubrová uchovávat u sebe. V textu práce nebude tento informovaný souhlas uveden, pouze bude v příloze připojen vzor dokumentu. Doslovné citace částí anonymizovaného doslovného přepisu mohou být použity v závěrečné diplomové práci.

Prohlášení:

- Souhlasím s poskytnutím rozhovoru a dalších souvisejících informací.
- Rozumím výše uvedenému textu a souhlasím s jeho obsahem.
- Rozumím tomu, že obsahem rozhovoru a dalších informací mohou být i osobní a citlivé záležitosti a obtížná témata.
- Rozumím tomu, že nemusím odpovídat na obtížné nebo nepříjemné otázky a zároveň mám možnost ptát se na jakékoliv otázky ohledně výzkumu a dané práce.
- Rozumím tomu, že mohu úplně zrušit moji účast na výzkumu.

S účastí svého dítěte v hloubkovém rozhovoru **SOUHLASÍM / NESOUHLASÍM.**

Jméno a příjmení zákonného zástupce:

Datum a podpis: